

Mālpils Vēstis

SEPTEMBRIS 2012 (135)

MĀLPILS NOVADA
DOMES
INFORMATĪVAIS
IZDEVUMS
BEZMAKSAS

Veiksmīgi darbojas uzņēmums SIA "Kvist"
Kultūras centrā Jāņa Streiča personālizstāde
Dzīvesstāsts – Lidija Sīmane

FOTO M. ĀRENTE

Par labāku dzīvojamā fonda izmantošanu Mālpils novadā

"Mālpils Vēstis" aprīļa un augusta numuros bija rakstīts, cik svarīgi ir deklarēt dzīves vietu tur, kur faktiski dzīvo. Dzīvokļu īpašnieki man ir jautājuši, kuri šaubās par to vai atļaut deklarēt īrniekus savos īpašumos, kādas juridiskas sekas rada faktiskā dzīves vietas deklarēšana. Pats deklarēšanas fakts nekādas. Izīrētāja un īrnieka civiltiesiskās attiecības nosaka viņu vienošanās uz kāda pamata, nosacījumiem un cik ilgi īres līgums ir spēkā. Var pastāvēt mutiska vienošanās, bet labāk ir noslēgt rakstisku īres līgumu, kurā precīzi tiek noteiktas pušu tiesības un pienākumi, it sevišķi attiecībā uz maksājumiem un īpašuma fizisko saglabāšanu.

Pēdējā laikā pozitīva tendence ir, ka iedzīvotāji ar ģimenēm no citām Latvijas vietām vēlas pārcelties uz dzīvi Mālpils novadā. Tas liecina par to, ka Mālpils novadā pati dzīves vide ir pietiekoši pievilcīga un ir iespējams atrast arī darbu. Bet problēma ir atrast piemērotu dzīves vietu. Neskatoties uz to, ka Mālpils novadā pēdējos 20 gados ir samazinājies iedzīvotāju skaits par aptuveni 500 cilvēkiem un nedaudz paplašināts dzīvojamais fonds, tomēr ir problēmas ar dzīves vietu. Pastāvot nelielam dzīvojamā fonda tirgum, ir ļoti lielas grūtības vai pat neiespējami iegūt kredīt līdzekļus, lai šo fondu iegādātos, vai

arī paši varētu uzsākt būvniecību. Bet tajā pašā laikā ir dzīvojamais fonds, kas netiek izmantots dzīvošanai, jo dažādu iemeslu dēļ īpašnieki, vai to mantinieki šajās mājās vai dzīvokļos nedzīvo un arī tos neizīrē. Kopējās sabiedrības un pašvaldības interesēs ir, lai novadā dzīvotu pēc iespējas vairāk iedzīvotāju, kas izmantotu privātos un pašvaldības pakalpojumus. Vairāk iedzīvotāju – tas ir arī vairāk finanses pakalpojumu sniedzējiem un pašvaldībai, tās institūcijām, jo nodokļu maksātāju naudas plūsmas pamatprincipi ir „nauda seko skolēnam” un atbilstoši pašvaldību finanšu izlīdzināšanas sistēmai „nauda seko iedzīvotājam” pašvaldību funkciju veikšanai.

Pašvaldība apzinās šo problēmu un centīsies attīstīt savu dzīvojamo fondu, kā arī palīdzēt, lai panāktu dzīvojamā fonda pilnīgāku izmantošanu, t.i. atrast sapratni starp dzīvojamā fonda īpašnieku un potenciālo īrnieku, pieļaujot iespēju būt par starpnieku šajās īres attiecībās.

Lūgums visiem dzīvojamā fonda īpašniekiem, kuriem ir brīvs dzīvojamo fonds, darīt pašvaldībai zināmus nosacījumus uz kādiem īpašnieks ir gatavs izīrēt dzīvojamo fondu.

Domes priekšsēdētājs **Aleksandrs Lielmežs**

NOVADA DOMES LĒMUMI

MĀLPILS NOVADA DOMES 25.07.2012. SĒDE Nr. 8

Izskatīja 10 jautājumus.

1. Par Mālpils novada teritorijas plānojuma 2012. – 2024. galīgo redakciju.
  2. Par izmaiņām štatu sarakstos.
  3. Par nekustamā īpašuma sadalīšanu.
  4. Par adreses piešķiršanu.
  5. Par zemes nomas līguma pārtraukšanu.
  6. Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanu.
  7. Par siltumtrases rekonstrukciju.
  8. Par izsoles rezultātu apstiprināšanu.
  9. Par pašvaldības nekustamā īpašuma „Upeslīči” atsavināšanu.
  10. Par Mālpils novada domes 25.04.2012. lēmuma Nr. 5/11. precizēšanu.
- PSIA „Norma K” valdes loceklis V. Cērps ziņo, ka tiek gatavota dokumentācija iesniegšanai Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kohēzijas Fonda apakšaktivitātes

„Pasākumi centralizētās siltumapgādes sistēmas efektivitātes paaugstināšanai” 4. projektu iesniegumu atlases kārtā par siltumtrases renovāciju Profesionālās vidusskolas rajonā.

Ir noslēgts līgums ar SIA „AZIMUTS inženierizpēte” par topogrāfiskā plāna izstrādi par 1026,00 LVL + PVN, ar SIA „ARHITEH” par skiču projekta izstrādi par 2970,00 LVL + PVN, ar SIA „VIP konsultācijas” par tehniski ekonomiskā pamatojuma izstrādi – 2900,00 LVL + PVN.

Ir veikta topogrāfiskā uzmērīšana siltumtrases rekonstrukcijai, kā arī tiek izstrādāts tehniski ekonomiskais pamatojums, meklējot labākos risinājumus siltumtrases nomaiņai, lai tiktu nodarīts pēc iespējas mazāks kaitējums nekustamajiem īpašumiem.

- Atzīt nekustamā īpašuma „Upeslīči”, kadastra Nr.8074 001 0323, kas atrodas Mālpilī, Mālpils novadā un sastāv no zemes gabala 8,7ha platībā, lidlauka un palīgēkas, 2012.gada 23.jūlijā paredzēto izsoli par nenotikušu. Uzdot lepirkumu komisijai organizēt atkārtotu nekustamā īpašuma izsoli.

MĀLPILS NOVADA DOMES 29.08.2012. SĒDE Nr.9

Izskatīja 14 jautājumus.

1. Par nekustamo īpašumu sadalīšanu.
  2. Par novada domes 2012.gada 25. jūlija sēdes Nr. 8/4 lēmumu precizēšanu.
  3. Par zemes nomas līgumu apstiprināšanu.
  4. Par pašvaldības automašīnas SUBARU IMPREZA atsavināšanu.
  5. Par pašvaldības automašīnas nodošanu individuālā lietošanā.
  6. Par garāžas vietas noteikšanu pašvaldības automašīnai OPEL VECTRA.
  7. Par izmaiņām novada Būvvaldes amatu sarakstā.
  8. Par finansiālu atbalstu Rīgas apriņķa Pensionāru apvienības valdei.
  9. Par Rudens gadatirgus rīkošanu un nolikuma apstiprināšanu.
  10. Par 18.novembra svinīgo pasākumu.
  11. Par ManaBalss.lv piedāvājumu.
  12. Par atļaujas izsniegšanu āra kafejnīcas ierīkošanai.
  13. Par novada izglītības iestāžu gatavību 2012./2013. mācību gadam.
  14. Par telpu nomas līguma izbeigšanu un jauna telpu nomas līguma noslēgšanu.
- Pārdot kustamo mantu – vieglo pasažieru automašīnu SUBARU IMPREZA, valsts numurs DE 510, par brīvu cenu.

- Vidzemes reģiona pensionāru aktīva kārtējā semināra organizēšanai 2012.gada 16.oktobrī piešķirt bez maksas kultūras centra telpas. Atbalstīt finansiāli pasākuma organizēšanu, piešķirot līdz 200LVL no pašvaldības budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem.

- Atļaut SIA „Aniva”, reģ. Nr. 50003115551, juridiskā adrese: Maskavas iela 118, Rīga, ierīkot āra kafejnīcu blakus pastāvīgajam veikala „Elvi” un kafejnīcas telpām „Pirts un veļas mazgātava”, Mālpilī, Mālpils novadā, uzstādot 3 galdņus. Atļaujas darbības laiks līdz 2012.gada 1.oktobrim, saglabājot pašvaldībai tiesības pārtraukt āra kafejnīcas darbību, ja pašvaldības policija konstatē sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpumus, kā arī uz laiku apturēt atļaujas darbību, rakstiski brīdinot uzņēmēju 1 dienu iepriekš. Āra kafejnīcas darba laiks darbdienu no plkst. 8.00 līdz plkst. 22.00, piektdienās no plkst. 8.00 līdz plkst. 02.00, sestdienās no plkst. 10.00 līdz plkst. 02.00, svētdienās no plkst. 10.00 līdz plkst. 22.00.

Pilnu novada domes sēdes lēmumu atklāstu skatīt mājas lapā www.malpils.lv sadaļā Novada domes dokumenti Sabiedrisko attiecību speciāliste **Iveta Krieviņa**

MĀLPILS NOVADA DOMES SĒŽU GRAFIKS 2012. gada OKTOBRIM

Sēdes nosaukums	Datums, laiks	Telpas Nr.	Sēdes vadītājs
Tautsaimniecības un attīstības komitejas sēde	17.oktobrī, pl.15.00	Mazajā sēžu zālē	SOLVITA STRAUSA
Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēde	18.oktobrī, pl.16.00	Mazajā sēžu zālē	LEONTINA AMERIKA
Finanšu komitejas sēde	18.oktobrī, pl.17.00	Mazajā sēžu zālē	ALEKSANDRS LIELMEŽS
DOMES SĒDE	24.oktobrī, pl.15.00	Mazajā sēžu zālē	ALEKSANDRS LIELMEŽS
Privatizācijas komisijas sēde	29.oktobrī, pl.18.00	204.kab.	ALEKSANDRS LIELMEŽS
Iepirkumu komisijas sēde	Pirmdienās, pl.17.00	229.kab.	AGRIS BUKOVSKIS

AKTUĀLI

Dzīvnieki – mūsu draugi

Mūsu visbiežākie mājas mīluļi ir suņi un kaķi. Var jautāt praktiski jebkuram dzīvnieka īpašniekam un tas pastāstīs daudzas, interesantas lietas par savu mīluli, cik viņš ir skaists, gudrs, mīļš un jauks. Kā vēsta izziņas avoti, mājdzīvnieki tikuši pieradināti jau pirms vairākiem tūkstošiem gadu. Vienu no pelēkā vilka pasugām cilvēks pieradināja apmēram pirms 15 000 gadiem Centrālajā Āzijā. Mājas suns ir kļuvis par vienu no populārākajiem un visvairāk izmantotajiem mājdzīvniekiem cilvēces vēsturē.

Arī kaķis ir ļoti pieprasīts mājdzīvnieks. Kaķis, iespējams, ir populārākais mīlulis pasaulē; tiek lēsts, ka kopā pa visu pasauli ir aptuveni 600 miljoni kaķu. Cilvēki un kaķi līdzās dzīvo jau aptuveni 12 000 gadu.

Kā redzams, savus mīluļus mēs paši esam pieradinājuši, un par tiem ir jāuzņemas atbildība.

Tiek saņemtas iedzīvotāju sūdzības par to, ka ļoti bieži apkārtnē kļūst dzīvnieki bez to īpašnieku uzraudzības. Mālpils novada teritorijā pēc aptuvenām aplēsēm varētu būt 700-800 suņu un aptuveni tik pat daudz, ja ne vairāk, kaķu. Saskaņā ar sniegto informāciju, 2012.gadā Mālpils novadā vakcinēti aptuveni 300 suņi un 80 kaķi. Savukārt, saskaņā ar Mālpils pagasta padomes 2009.gada 21.janvāra sēdes lēmumu Nr.2/15 apstiprinātajiem saistošajiem noteikumiem „Par dzīvnieku turēšanas noteikumiem Mālpils pagastā”, notevu samaksājuši 8 suņu īpašnieki un 3 kaķu īpašnieki. Ņemot vērā iepriekš minēto, nākas konstatēt, ka liela daļa iedzīvotāju izturas bezatbildīgi gan pret saviem dzīvniekiem, gan arī pret apkārtējo sabiedrību.

Tiek saņemtas arī sūdzības par to, ka dzīvnieku īpašnieki, izvedot vai izlaižot dzīvnieku pastaigā, nesavāc ekskrementus. Saskaņā ar 04.04.2006. Ministru kabineta noteikumu Nr.266 „Labturības prasības

mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai” IX. daļas „Mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieka un turētāja tiesības un pienākumi” 52.3. punktu, apdzīvotu vietu teritorijā jāsavāc sava mājas (istabas) dzīvnieka ekskrementus (mēslus). Tas attiecas ne tikai pie daudzdzīvokļu ēkām, bet arī parka teritorijā un upmalā.

Aicinu iedzīvotājus vēlreiz pārlasīt normatīvos aktus, kuri reglamentē dzīvnieku turēšanas nosacījumus.

Jāatgādina, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 106.pantā „Dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību neievērošanu”, paredzēta administratīvā atbildība: brīdinājums vai naudas sods fiziskām personām no pieciem līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskām personām – no desmit līdz piecīsim latiem.

Dzīvnieku turēšanas prasības, kārtību un atbildību nosaka vairāki likumdošanas akti:

- 09.12.1999. likums „Dzīvnieku aizsardzības likums”;
- 2006.gada 4.aprīļa Ministru kabineta noteikumi Nr. 266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai”;
- 21.06.2011. MK noteikumi Nr.491 „Mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas kārtība”;
- Saistošie noteikumi Nr.3, Apstiprināti ar Mālpils pagasta padomes 2009.gada 21.janvāra sēdes lēmumu Nr.2/15 „Par dzīvnieku turēšanas noteikumiem Mālpils pagastā”;
- Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss u.c.

Ar cieņu,
Pašvaldības policija

Mālpilī atklāts jau otrais LaTS veikals

Veikala īpašniece Inese Čeketa

11. septembrī daudzi mālpilieši bija pulcējušies pie pasta ēkas uz Mālpilī otrā LaTS veikala atklāšanu. Īpašniekiem Inesei un Ivanam Čeketām pieder arī LaTS veikals pie Mālpils muižas, kurš veiksmīgi darbojas jau desmit gadus. Svinības 17.augustā netika rīkotas, jo visas pūles bija jāveltī jaunā veikala sakārtošanai.

LaTS jeb Latvijas Tirdzotāju savienība ir trešais lielākais tirdzniecības tīkls Latvijā aiz Maxima un Rimi. Šim tirdzniecības tīklam ir vislielākais veikalu skaits Latvijā, pārsvarā tie ir mazie veikali lauku rajonos.

Atklāšanas svētkos veikala īpašnieki stāsta: „Ideja par vēl viena veikala atvēršanu Mālpilī radās likumsakarīgi – bija iespēja iegūt īpašumā šīs telpas un mēs izlēmām paplašināties. Biznesu tirdzniecībā izvēlējamies, jo tas ir mūsu aicinājums, strādājam tajā sfērā, kurā mums veicas un kura mums patīk. Šis bizness nav no vieglākajiem, tas ir smags darbs, bieži bez brīvdienām un līdz vēlam nakts stundām, bet, ja cilvēks nekā nedara, tad arī nekā nav.

No konkurences mēs nebaidāmies. LaTS tīkls nodrošina, ka regulāri vairākām precēm ir lielas atlaides. Mēs varam piedāvāt pircējiem labas cenas akcijas precēm. Tomēr pati par sevi piederība kādam tirdzniecības tīklam vēl nenodrošina panākumus, daudz kas ir atkarīgs no ieguldītā darba. Mums patīk strādāt cilvēku labā un tā ir mūsu veiksmes atslēga!”

Jāpiebilst, ka pozitīvi novērtējams ne tikai tas, ka tapis jauns veikals, bet ir sakārtota arī vide, piemēram, veikalā, un tagad arī pastā, varēs iekļūt cilvēki ratiņkrēslos un māmiņas ar bērnu ratiņiem.

Cienījamie mālpilieši! Būsiet laipni gaidīti, gan svētkos, gan ikdienā!

Esmeralda Tāle

Mālpils novadā veiksmīgi darbojas kokapstrādes uzņēmums – SIA “Kvist”

SIA “Kvist” īpašnieks Mihaels Kvists un direktore Kerija Paukina

Kopš 2012. gada janvāra Mālpils novada Upmalās, bijušajā uzņēmuma „Laiko” ražotnē, darbojas Dānijas kokapstrādes uzņēmums ar liekti līmētu mēbeļu un mēbeļu detaļu ražošanas profilu – SIA „Kvist”.

13. septembrī notika svinīgs pasākums, kurā piedalījās uzņēmuma īpašnieki – dāņi – Maikls un Sorens Kvisti, uzņēmuma AS „Kvist Industries” dibinātājs, viņu tēvs Arne Kvists ar ģimenes locekļiem, Dānijas vēstnieks Latvijā Per Carlsen, Swedbank vadītāja Baltijas valstīs Birgitte Bonnesen, Mālpils novada domes vadība, kā arī SIA „Kvist” vadība – direktore Kerija Paukina, asistente Elīna Junga, ražošanas direktors Raitis Bērziņš, tehniskais konsultants Klaus Bergs un citi uzņēmuma darbinieki, viesi un mediji.

SIA „Kvist” direktore Kerija Paukina stāsta: „Uzņēmums šobrīd ir sasniedzis 2 miljonu EUR apgrozījumu gadā un ražošana jau ir sevi pierādījusi kā rentabla. Liela daļa peļņas tiek investēta uzņēmuma attīstībā un atjaunošanā – jaunu iekārtu iegādē, ēku jumtu nomainā. Iesākumā bija plānots uzņēmumā pieņemt 80 – 100 darbiniekus, bet ļoti ātri uzņēmums ir izaudzis līdz 168 darbiniekiem. Kā solīts uzņēmumā pakāpeniski tiek ieviesti dāņu standarti, tas nozīmē, ka uzņēmums ir sociāli atbildīgs – darbiniekiem ir nodrošināta apdrošināšana, ēdināšana – siltas pusdienas, apstākļiem piemēroti darba apģērbi. Vairāki darbinieki jau bijuši pieredzes apmaiņā uz Dānijas ražotnēm, plānoti arī angļu valodas kursi tiem, kuriem būs jādabojas saskarsmē ar īpašniekiem un klientiem.

Es vēlētos, lai cilvēki vairāk uzņemtos atbildību, lai dotu no sevis pievienoto vērtību, mēs uz to ticamies. Mēs ejam uz skandināvu modeli, kur netiek skaitītas darba stundas, bet vērtē padarīto. Pārsvārā ražošanā visi saņem akordalgas, tas nozīmē, ja dienā tiek saražots vairāk detaļu, kā nosaka norma, tad darbiniekam tiek aprēķināta piemaksa pie algas. Mums ir svarīgi, lai mēs spētu noteiktā termiņā saražot tik, cik esam klientam apsolījuši. Aktuāls

Mēbeļu detaļu apstrādes process

jautājums ir arī algu palielināšana, bet, protams, tai jānāk kopā ar ražošanas un ieguldītā darba efektivitāti.

Uzņēmuma darbinieki pārsvārā visi ir vietējie Mālpils novada iedzīvotāji. Uzskatu, ka nav iespējams ilgtermiņā braukt uz darbu no Rīgas. Mēs piedāvājam konkurētspējīgu atalgojumu, lai cilvēki izvēlētos darbu šeit. Jau pašlaik mēs meklējam vēl darbiniekus, piemēram, grāmatvedi, sagādes menedžeri u.c. Mēs vēlētos, lai šie darbinieki būtu no novada iedzīvotāju vidus. Strādājot pie mums cilvēkam ir izaugsmes iespējas.”

SIA „Kvist” ražo liekti līmēta finiera mēbeles un mēbeļu detaļas – plauktus, galdus, krēslus, krēslu sēdītes un atzveltnes, gultu līstes, pat bērnu ragaviņas. Uzņēmums pārsvārā ražo patentēta dizaina jeb zīmolu mēbeles, kuras radījuši dāņu dizaineri. Šobrīd ražošanā ir, piemēram, dāņu dizaina firmas Muuto (www.muuto.com) radītie krēsli (NERD CHAIR, VISU CHAIR FAMILY) un apaļie kafijas galdiņi (AROUND COFFEE TABLE) dažādās krāsās. Vairāk kā puse produkcijas pieder dažādiem zīmoliem.

No kreisās – SIA “Kvist” īpašnieks Sorens Kvists, Dānijas vēstnieks Latvijā Per Carlsen, Mālpils novada domes priekšsēdētājs Aleksandrs Lielmežs, Mālpils novada domes sabiedrisko attiecību speciāliste Iveta Krieviņa, Mālpils novada domes priekšsēdētāja vietniece Solvita Strausa

Šīs augstās kvalitātes mēbeles, kuras pieredzējušie un prasmīgie Mālpils novada cilvēki var saražot, nonāk pie pasūtītājiem daudzās pasaules valstīs – gan ASV, gan Japānā, bet galvenokārt Eiropas tirgū. Kopumā šobrīd pieprasījums ir lielāks, kā iespēja saražot. Ražošanā pārsvārā tiek izmantots Latvijas bērzs, mazāk citas koka sugas, piemēram, ozols, dižskabārdis, ķirsis.

Vai uzņēmumam ir doma sadarboties ar Mālpils Profesionālo vidusskolu, piemēram, piesaistīt jauniešus prakses vietās?

„Tie jaunieši, kas ir mālpilieši, jau pie mums strādā, šovasar audzēkņiem jau bija prakse mūsu uzņēmumā. Mēs priecātos, ja jaunieši no Profesionālās vidusskolas nāktu pie mums strādāt. SIA „Kvist” ražošanas struktūrvienības vadītājs Gatis Zemītis ir jauno talantu „kalējs” mūsu uzņēmumā, viņš apmāca jauniešus darbam ražošanā.”

Uz jautājumu, vai saražoto produkciju iespējams iegādāties Latvijā, uzņēmuma direktore Kerija Paukina atbild: „Pašlaik mēs ļoti koncentrējamies uz ražošanu un doma par veikalu atlikta uz vēlāku laiku. Mūsu prioritāte ir kvalitāte un precīzi piegādes laiki. Mēs esam uzņēmums, kas ražo klientiem uz pasūtījumu un viņiem ir savi veikali tīkli un noieta tirgi. Pagaidām nevienu no ražojumiem Latvijā iegādāties nav iespējams, visas saražotās mēbeles un mēbeļu detaļas nonāk pie pasūtītājiem, kuri tās komplektē un tirgo savos veikalos vai dizaina salonos. Ražotnei nav pašai sava veikala. Pat, ja tiktu atvērts mazs rūpnīcas veikaliņš, tajā varētu tirgot tikai to precī, kas nav patentēta, kas nepieder kādam konkrētam zīmolam, jo dizaina mēbeles drīkst tirgot tikai pati dizaina firma savos salonos, arī, protams, internetā.”

Novēlot uzņēmumam tālāku izaugsmi un daudzus labus darbiniekus
Esmeralda Tāle

Turpinās mācības projektā „Mālpils pašvaldības kapacitātes stiprināšana”

Sākoties jaunajam mācību gadam, jaunu intensitāti ir ieguvis projekts „Mālpils pašvaldības kapacitātes stiprināšana” (Vienošanās Nr. 1DP/1.5.2.2.3/11/APIA/SIF/063/95). Jau ir noslēgusies mācību tēmas „Lietišķā etiķete” apguve, pavisam nedaudz ir stundu ir palicis tēmai „Iepirkums”, bet 18.septembrī uzsāktas mācības par tēmu „ES fondu iespējas un izvēle”.

Saņemti pirmie sertifikāti

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Vasarā, līdztekus „Iepirkuma” tēmas apguvei, norisinājās mācību grupu komplektēšana pārējām tēmām, un nu var teikt, ka tā pamatā ir pabeigta. Informācija par iespēju piedalīties šajā projektā tika izplatīta visās Mālpils novada pašvaldības iestādēs. Interese par apmācībām ir liela, grupas ir nokomplektētas.

Vēlos pateikties gan visiem tiem, kas izrādījuši interesi par apmācībām, gan arī iestāžu vadītājiem, kas atbalsta savu darbinieku motivāciju ne tikai veikt savus tiešos pienākumus darba vietā, bet nemitīgi un daudzpusīgi profesionāli pilnveidoties, lai pēc mācību noslēguma praksē pielietotu iegūtās zināšanas, izstrādātu un veiksmīgi vadītu jaunus projektus dažādās ES programmās atbilstoši konkrēto iestāžu specifikai un vajadzībām, bet ar vienu kopīgo virsmērķi: Mālpils novada attīstība.

Tā kā projekta lektori tika izvēlēti publiskā iepirkuma procedūrā, precizējot katram apmācību kursam paredzēto finansējumu, projekta budžetā ir ietaupīti līdzekļi vēl viena papildus kursa apguvei 38 stundu apjomā. Informācija par konkrēto tēmu (orientējoši: „Komunikācija/publiskā uzstāšanās, pašmenedžments”) tiks publicēta „Mālpils Vēstīs” un novada mājas lapā pēc projekta līguma grozījumu saskaņošanas ar Sabiedrības integrācijas fondu.

Projekta vadītāja **Līvija Mukāne**

Mācās pieaugušie

2011.gada rudenī Mālpils novada domē tika uzsākts Mūžizglītības programmas Leonardo da Vinci apakšprogrammas partnerības projekts „Tūrisma kompetences – kvalifikācija un atzišana” sadarbībā ar Bulgārijas, Slovēnijas, Portugāles un Vācijas partneriem.

Projekta mērķis ir paplašināt pieaugušo neformālās izglītības ceļā iegūto profesionālo iemaņu atzišanas/sertificēšanas iespējas partnervalstīs. Katrā no tām ir izveidota mācību grupa, kas apgūst tūrisma organizēšanas un vadības zinības pēc vienotas programmas 180 stundu apjomā specialitātei „Tūrisma asistents”. Tas ir īpaši aktuāli tieši Mālpils novadā, kur ir gan bagāts tūrisma potenciāls, gan arī regulāri tuvi un tāli viesi, ar ko sadarbojamies daudzveidīgajos ES Mūžizglītības programmas projektos. Jau kopš janvāra Mālpilī notiek šīs programmas apguve Vidzemes augstskolas pasniedzēju Lindas Lotiņas un Andra Klepera vadībā. Mācībās iesaistījušies un pirmo pusgadu ar visiem praktiskajiem uzdevumiem un testiem veiksmīgi izturējuši ir astoņpadsmit mālpilieši.

Trīs no mācību tēmām tiek apgūtas kopīgās starptautiskās mācību sanāksmēs, piedaloties ārzemju partneriem. 3.-6.septembrī šāda sanāksme notika Mālpilī, kad kopā ar viesiem no Vācijas, Portugāles, Bulgārijas un Slovēnijas vācu vieslektora A.Greisa vadībā apgūvām tēmu „Pašmenedžments” 16 stundu apjomā.

Liels paldies visiem iestāžu vadītājiem/darba devējiem, kas atrada iespēju nodrošināt savu darbinieku piedalīšanos šajā mūžizglītības pasākumā, kas Mālpilij līdz šim neierastā formā paplašināja neformālās izglītības iespējas pieaugušajiem!

Lūk, ko stāsta mācību dalībnieki gan par projektu kopumā, gan arī par starptautisko sanāksmi:

Vieslektors A.Greiss (Vācija)

Mūžizglītības programma

Kāpēc iesaistījāties projektā?

– Projektā iesaistījos, jo vēlējos uzzināt un iemācīties kaut ko jaunu.

– Vēlos apgūt zināšanas un prasmes tūrisma gida specialitātē, lai varētu organizēt ekskursijas, kas saistītas ar dabas iepazīšanu un izpēti.

– Projekta tematika ļauj apjaust savas spējas tūrisma produktu izveidošanā, savukārt pašmenedžments ir pamatakmens, bez kura nevar iztikt neviena pašnodarbināta persona.

– Mācībās iesaistījos, lai sevi pilnveidotu. Ģimenē visi esam lieli ceļotāji (gan ar tūrisma firmām, gan individuāli), un maršrutu sastādīšana ir jāveic pašiem. Šajās mācībās tas arī tiek mācīts. Ir daudz arī citu praktisku atbilžu par interneta resursiem, kur smelties informāciju, kā pareizi rezervēt nakstsmītnes, kādas ir mūsu – ceļotāju – tiesības attiecībā pret tūrisma firmām, kā rīkoties situācijās, kad lidostā rodas problēmas ar bagāžu utt.

– Projektā iesaistījos, lai savā brīvā laikā iemācītos ko jaunu. Vairāk šajā projektā piesaistīja vārds „tūrisms”, jo man patīk ceļot. Bet izrādījās, ka zem tā slēpjas daudz apakštēmu, ar kurām savā dzīvē līdz šim nebiju saskārusies. Līdz šim esmu ieguvusi daudz noderīgas informācijas un ceru iegūt vēl līdz projekta beigām. Nenovērtējams ir tas, ka tuvāk esmu iepazinusies ar mālpiliešiem, kas piedalās šajā projektā.

– Es uzskatu, ka ikviena cilvēka pienākums, pirmkārt, jau pašam pret sevi, ir arvien censties sevi pilnveidot un papildināt zināšanas – pilnveidot sevi gan garīgi, gan fiziski. Tā kā man samērā bieži iznāk pa Mālpili vadīt ekskursantu grupas un mans darbs saistīts ar tūrisma maršrutu izstrādi un ar cilvēkiem, tad šajā projektā es nevarēju nepiedalīties.

Ko Jums dod šīs mācības?

Turpinājums 6. lpp.

Turpinājums no 5. lpp.

– Šīs mācības man dod iespēju papildināt un pilnveidot jau esošās zināšanas par dabas tūrisma iespējām Latvijā un ārpus tās robežām.

– Jaunas zināšanas un iespējas noder vienmēr, un tūrisma projekts, savā ziņā, ir izaicinājums sev. Tā kā nākotnē domājam iesaistīties lauku tūrismā, tad zināšanas, kuras jau ir un turpmāk vēl tiks iegūtas, noderēs mūsu idejas realizācijai.

Ar prieku gaidu katru nākamo lektora Andra lekciju, patīkami satikt un komunicēt ar tik gaišu un pozitīvu cilvēku. Šajā laikā ir uzzināts daudz interesanta un specifiska par tūrisma jomu, ar ko ikdienā mēs nesaskaramies un reizēm pat nevaram iedomāties, kā tas notiek un kā to risināt. Apmeklējot kādu tūrisma objektu, skatos uz to jau ar „citu aci” – cenšos saskatīt gan „+”, gan „-...”. Pieredze ir jāgūst un jākrāj, – kas zina, kā dzīve var pagriezties un kādas zināšanas būs nepieciešamas.

– Šajās mācībās ieguvu jaunas zināšanas par to, kā plānot savu laiku, kā komunicēt darbā ar kolēģiem, kā organizēt darbus un saņiegt pozitīvus rezultātus.

– Mācības man deva iespēju iemācīties pašai sakārtot savu dienu un laiku.

– Projekta laikā sev atklāju patiesības par sevi pašu, guvu teorētisko apstiprinājumu dzīvē pieredzētajam, bet nenodefinētajam uzņēmuma vadības jomā.

Kā Jums patika mācības vieslektora vadībā?

– Mācības ar vieslektoru bija interesantas, labi organizētas.

– Šīs mācības bija ļoti interesantas un aizraujošas, jo pats vieslektors bija aktīvs, viņā bija patīkami klausīties (arī tad, kad tsi nesapratu teikto).

– Fascinēja lektora plašās zināšanas, spēja uztvert grupas noskaņu, lielās komunikatīvās prasmes.

– Iespēja atsvaidzināt vācu valodas zināšanas, kuras nav lietotas 20 gadus. Paldies pasniedzējam, kurš, zinot, ka šī valoda mums nav dzimtā, runāja nesasteigti un samērā vienkāršoti, lai būtu saprotams pat bez tulkošanas.

– Mācības ar vieslektoru ļoti patika – interesanti, emocionāli lasīta lekcija un ļoti labs tulkojums. Man tā ir jauna pieredze. Varēju arī pārbaudīt savas vācu valodas zināšanas.

– Ar smaidu, labu humora devu, atraktivitāti, draudzību un atvērtu sirdi šīs nodarbības trīs dienu garumā vadīja gudrs un pieredzējis vieslektors no Vācijas Alfreds Greiss. Zināmas un ne tik zināmas lietas par pašmēdžmentu, paškompetenci, komunikāciju, atgriezenisko saiti saskarsmē ar cilvēkiem viņš spēja salikt pa

„plauktiņiem”. Neapšaubāmi, iegūtās zināšanas un vērtīgie padomi lieti noderēs manai personīgajai izaugsmei, darbā un komunikācijā ar cilvēkiem.

Kā vecās savstarpējā sazināšanās un saprašanās ar ārzemju viesiem?

– Viesi bija ļoti pozitīvi noskaņoti, gatavi komunicēt ar mums un mēs centāmies atbildēt ar to pašu.

– Visi mūsu viesi bija ļoti atsaucīgi. Man visspilgtāk atmiņā palika tas, kā viņi priecājās, kad Kristīne viņiem uz rokām uzzīmēja smaidiņus. :)

– Par projekta grupas cilvēkiem jāsaka, ka tie ir savējie – gan mālpilieši, gan bulgāri, slovēņi, vācieši, portugāļi. Ar jebkuru bija viegli kontaktēties un atkal bija izdevība atsvaidzināt svešvalodas prasmes.

Mācību grupa kopā ar ārzemju viesiem

– Viesi no citām valstīm bija ļoti draudzīgi. Bija interesanti tas, ka sarunas norisinājās daudzvalodīgā gaisotnē, gan vācu, angļu, krievu un arī latviešu valodās. Šī ir kārtējā motivācija pilnveidot valodu zināšanas, lai varētu labāk sarunāties.

Paldies Daigai, Dacei, Inesei, Evitai, Baibai, Līgai par šīm atsauksmēm, paldies Anitai, Gintam un Aivaram par viesu sagaidīšanu lidostā, paldies Baibai par kafijas paužu organizēšanu, paldies Dacei P., Inesei, Dacei B., Dzintai, Līgai, Anitai par iesaistīšanos neformālajā sanāksmes programmā, paldies Gunai par kārtējo iespēju radoši izpausties keramikas darbnīcā, paldies Mālpils muižas darbiniekiem par veiksmīgu sadarbību, paldies visiem mācību dalībniekiem par vēlmi un prasmi pārvarēt latvisko atturību, komunicējot ar viesiem visās iespējamās valodās!

Projekts turpinās...

Līvija Mukāne

Mālpilī varēs bez maksas lietot retro velosipēdus

Mālpils pašvaldības projekta „Es savam novadam” ietvaros realizētajam projektam „Velo Mālpils” 1.oktobrī notiks atklāšana. Projekts paredz, ka jebkurš Mālpils pašvaldības iedzīvotājs vai viesis var saņemt savā lietošanā 5 retro velosipēdus bezmaksas, lai dotos baudīt ainaviskos Mālpils skatus visa oktobra garumā.

„Velo Mālpils” projektu īstenoja 7 cilvēki, kuru galvenie izvirzītie mērķi bija veicināt aktīvās atpūtas attīstību Mālpils novadā, paplašināt Mālpils iedzīvotāju zināšanas par novadu, piešķirt nolietotām lietām „otro elpu”, lai tās nenonāktu atkritumos un labiekārtot Mālpils novadā vietas, kur cilvēki varētu doties, lai atpūstos.

Velosipēdi tiks glabāti Mālpils sporta centrā, kur tos varēs saņemt aizpildot pieteikuma veidlapu un atstājot personu apliecināšanu dokumentu vai drošības naudu. Lai velosipēdus saņemtu, iedzīvotājam ir jābūt sasniegušam 12 gadu vecumu. Projekts noritēs līdz 31. oktobrim.

Projekta „Es savam novadam” ietvaros tika atjaunoti 5 retro velosipēdi, labiekārtots Mālpils pilskalns, izvietotas informatīvās plāksnītes Saules kalnā un Pilskalnā, kā arī izstrādāts velo maršruts.

Projekta vadītāja **Sintija Lielšvāgere**

Jaunums keramikas studijā „Māl-pils”

Keramikas studijai „Māl-pils” jaunā darba sezona sākusies ar ļoti priecīgu notikumu – studijā ieradusies un iemājojusi jauna iemītniece – keramikas apdedzināšanas krāsns augstajiem grādiem, kas tika svinīgi atvērta 20. septembrī. Jaunā ierīce paver krietni daudzveidīgākas iespējas, varēsīm apdedzināt ne tikai māla, bet arī šamota, akmens masas un pat porcelāna darbus. Arī krāsns ietilpība ir ievērojami lielāka.

Par jauno ieguvumu un atbalstu tehniskajā nodrošinājumā lielu paldies sakām Biedrības Mālpils tautskola dibinātāji Līvijai

Mukānei, Rīgas rajona Lauku attīstības biedrības priekšsēdētājam Verneram Bērziņam un koordinatorei Inesei Pikaļovai, Mālpils novada domei, Mālpils kultūras centra direktorei Edītei Priekulei, kultūras centra saimniekam Jānim Graudiņam un elektrības pārzinātājam Uģim Reinbakam.

Uzsākot jauno sezonu, vēlu radošu veiksmi visiem esošajiem, studijai uzticīgajiem dalībniekiem un, protams, priecāsimies arī par jauniem biedriem.

Keramikas studijas vadītāja **Guna Petrevica**

Mālpils ev. lut. baznīcas pamatu atjaunošanas darbi ir noslēgušies

PROJEKTU LĪDZFINANŠE
EIROPAS SAVIENĪBA

Tikko ir veiksmīgi noslēgušies lielie darbi pie Mālpils luterāņu baznīcas projekta „Mālpils ev. lut. baznīcas pamatu atveseļošana” ietvaros, kas norisinājās laikā no 2. maija līdz 31. septembrim. Projektam finansējums piesaistīts no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), no Valsts Kultūrkapitāla fonda, kā arī no ziedojumiem. Darbu galvenā vadītāja bija arhitekture restauratore Ināra Heinrihsona, ar kuru sadarbojamiem jau piekto gadu. Būvdarbus veica SIA „RERE04”, būvdarbu vadītājs Juris Pavlovs un galvenais būvdarbu veicējs Jānis Jansons.

Projekta īstenošanas laikā ap baznīcu ar tehnikas palīdzību pa kārtām noplanēja zemi nepilnu 800 m² platībā, pirms tam noņemot velēnu. Tas bija nepieciešams, lai nodrošinātu pilnvērtīgu baznīcas sienu un pamatu žūšanu. Noplanētās zemes kārtas maksimālais biezums – 61 cm. Pēc tam pa visu baznīcas perimetru gar sienu ar lāpstām izraka tranšeju, ko papildīja ar smalkiem oļiem. Noplanēto zemi izlīdzināja turpat pie baznīcas gan ar tehniku, gan ar lāpstām.

Šos darbus rūpīgi uzraudzīja Latvijas Nacionālās vēstures muzeja speciālists, arheologs Ritvars Ritums, kurš, starp citu, ir arī vecās Mālpils pamatskolas absolvents. Zemes darbu laikā viņš uzgāja ap 100 senlietu, kas datējamās ar 14. – 19. gadsimtu, lielākā daļa no tām ir monētas. Vecākā atrastā monēta ir datēta ar 1532. gadu. Tāpat atrada arī vienpadsmit dažādu formu saktiņas, sešus nažu fragmentus, bronzas adatu kārbīņu, bronzas zvārguli, alvas kniepkenu, lāča zoba piekariņu, kas raksturīgi senajai lībiešu kultūrai. Šīs senlietas šobrīd atrodas Rīgā pie speciālistiem, kuri tās izpētīs rūpīgāk. Pēc tam tās atgriezīsies Mālpilī un glabāsies Mālpils kultūras centra Kultūrvēsturiskā mantojuma krājumā.

Zemes darbu laikā nācās atrast lielu daudzumu veselu (ap 1000) un fragmentāru cilvēku priekšus (kaulu), ko pēc tam rūpīgi izpētīja LU Latvijas vēstures institūta speciālists, antropologs Guntis Gerhards. Izpēti laikā viņš konstatēja, ka šie kauli ir no vismaz 177 indivīdiem, no kuriem 1/3 daļa bijuši bērni. Pēc šiem antropoloģiskajiem pētījumiem kaulus pārāpbedīja baznīcas kriptā (altārdaļas zemgrīdas telpā) ar Mālpils luterāņu draudzes mācītāja Edvīna Rumjanceva doto svētību.

Noplanējot lieko zemes virskārtu, atsedzās vecie baznīcas pamati – mūrētie laukakmeņi, kas pēc gadu desmitiem beidzot atgriezti zemes virspusē. Ar to panācām mitruma samazināšanu baznīcas mūros. Tāpat atbrīvoja baznīcas kriptas logus no aizmūrējumiem, tādējādi nodrošinot pilnvērtīgu vēdināšanu baznīcas pamatiem no iekšpuses. Šie mazie logi tagad ir rūpīgi apkopti atbilstoši vēsturiskajam izskatam – ievietotas jaunas metāla restes un ozolkoka vairogi. Šos darbus veica SIA „Peslaks Metālapstrāde” (Edmunds Peslaks ar komandu) no Ikšķiles.

Baznīcas ārējo sienu pusotra metra augstumā atbrīvoja no drūpoša apmetuma, ko izraisīja liekais mitrums mūros, un šajās vietās uzklāja jaunu, elpojošu kaļķa apmetuma kārtu. Šajos darbos kā konsultantu piesaistījām vēsturisko mūru ekspertu Pēteri Blūmu no Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas. Tāpat pagarināja lietusūdens teknes līdz lietusūdens noteku vanniņām, kas aizvadīs lieko ūdeni tālāk no baznīcas mūriem. Vanniņas pēc arhitektes dotās skices izgatavoja mūsu pašu vietējais uzņēmums IK „Muris”.

Pats pēdējais darbs bija draudzes telpā sienas paneļu zonā ierīkot ventilāciju, lai nodrošinātu papildus gaisa piekļuvi baznīcas mūriem. To paveica Modris Dinka.

Vēlamies pateikt lielu paldies visiem, kas gan darbus darīja, gan palīdzēja ar padomiem, ar naudu, ar materiāliem. Īpaši liels paldies visiem ziedotājiem – ZS Agatnieki (īpaši Igoram Šaboham) un ZS Veģi par ziedotajiem laukakmeņiem, Mālpils novada domei, Mārim Lācim un kundzei, kura vēlējās palikt anonīma, par naudas ziedojumu, Ilzei Vanagai-Dintsmanei par konsultācijām teritorijas labiekārtošanā! Paldies arī Ivaram Ošeniekam par darbu, iesējot jaunu zālāju baznīcas sakristejas pusē, un Andrim Brokam par būvgružu aizvešanu! Tāpat sakām paldies visiem vietējiem uzņēmējiem un cilvēkiem, kuri vairāk vai mazāk, tieši vai netieši iesaistījās mūsu projektā – SIA Augusts (īpaši Sergejam Timaščukam, Andrim Brokam, Jurim Brokam), SIA Norma K (īpaši Voldemāram Cērpam), IK Muris (īpaši Rinaldam Dunduram), Envijai Svīksai, Jurim Vītamam un Viktorijai Kalniņai. Sakām paldies arī Aleksandram Lielmežam un Heinim Jurisonam par precīzāku stāstījumu, kur atrodas 1991. gadā raktā siltumtrase pie baznīcas; tas bija nepieciešams zināšanai, veicot lielos zemes darbus. Pateicamies par ieinteresētību arī Mālpils vidusskolas skolēniem un Mālpils mūzikas un mākslas skolas Mākslas nodaļas audzēkņiem, kuri kopā ar skolotājām Unu Tabotu, Laimu Balodi un Esmeraldu Tāli maija beigās nāca apskatīties darbus pie baznīcas, tātad vērtīgi izglītojošā ekskursijā (par to jau rakstījām avīzes jūnija numurā). Galvenais paldies būvdarbu izpildītājam Jānim Jansonam un komandai par profesionālo un rūpīgo darbu! Paldies!

**Biedrība „Idoves mantojums”
Mālpils ev.-lut. draudzes padome**

Mālpils vidusskolas renovācija

Ir sācies jaunais mācību gads un visas novada izglītības iestādes uzsākušas mācību procesu. Šajā vasarā vislielākie celtniecības darbi notikuši Mālpils vidusskolā. Sagaidot savu 30 gadu jubileju, skola būs ieguvusi „jaunu seju”.

Šī gada 24.maijā tika noslēgts līgums ar celtniecības firmu SIA „Bazalt”, kas veica skolas renovācijas darbus siltumnoturības uzlabošanai – nomainīja logus, nosiltināja ārsienas, pilnībā pārbūvēja skolēnu garderobes, uzklāja jaunu jumtu, nomainīja visas skolas ārdurvis, nosiltināja ēkas pamatus, sakārtoja notekūdeņu sistēmu un nomainīja āra apgaismojumu.

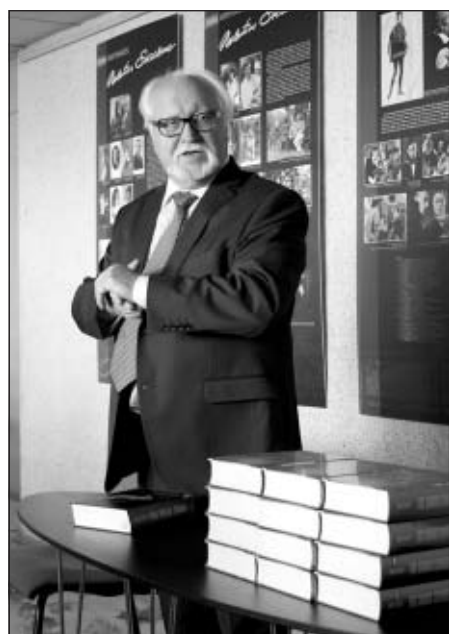

Mālpils kultūras centrā atklāta Jāņa Streiča personālizstāde

Šoruden Mālpils kultūras centrs izstāžu sezonu atklāja 9.septembrī ar mums visiem labi pazīstamā un tautā iemīļotā režisora Jāņa Streiča personālizstādi „Kur basām kājām”, kurā apskatāmi pasteļa tehnikā darināti darbi – mīļās bērnības vietas.

Jānis Streičs mums vairāk pazīstams kā kinorežisors, bet viņš ir arī talantīgs gleznotājs un rakstnieks. Pirms gleznu izstādes atklāšanas viņš iepazīstina arī ar savu šogad iznākušo, nu jau otro grāmatu – „1991. Tas garais cilvēkberna gads”. Pirmajā grāmatā – „Lāga dvēseļu straumei” Jānis Streičs apkopojis esejas jeb apceres par saviem laikabiedriem – Oļegu Rudņevu, Ojāru Vācieti, Paulu Putniņu, Lilitu Bērziņu, Viju Artmani, Jāni Paukštello, Romualdu Ancānu, Ēvaldu Valteru un daudziem citiem.

Tikšanās iesākumā Jānis Streičs dalās, kā tapušas viņa grāmatas: „Pirms daudziem gadiem vairāki cilvēki piedāvāja par mani rakstīt grāmatu, bet es neatzīstu to, ka raksta par laikabiedriem, jo tādās grāmatās ir daudz melu. Nejauši, uzskaitot visu, ko līdz šim esmu rakstījis grāmatās un žurnālos, kopā sanāca vesela grāmata, kuru varētu nosaukt par laikabiedru portretiem. Tā tapa grāmata par daudziem, ieskaitot manu skolotāju, kinorežisoru Aleksandru

Jānis Streičs stāsta par savu jauno grāmatu „1991. Tas garais cilvēkberna gads”

Leimani – „Lāga dvēseļu straumei”. Strādājot pie šīs grāmatas es redaktoram ieminējos par dienasgrāmatām un vēstulēm Jānim Klīdzējam. Kad es viņam iedevu lasīt dienasgrāmatas, kas bija tapušas filmas „Cilvēka bērns” uzņemšanas gadā, tad jaunie iedegās, ka šo materiālu vajag izdot atsevišķā grāmatā. Šī grāmata ir kā vēsture, tā nav par filmu „Cilvēka bērns”, bet par Latvijai nozīmīgu, vēsturisku gadu. Arī šī grāmata ir izvirzīta laikraksta „Diena” gada balvai.”

Mālpils novada domes sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas priekšsēdētāja Leontina Amerika (no labās) sveic Jāni Streiču izstādes atklāšanā, no kreisās – J.Streiča kundze Vida

Glezniecība Jānim Streičam ir vaļasprieks. Viņš stāsta: „Mums visiem ir nostaļģija par bērnību, bijušo laiku, cits raksta stāstus par bērnību, es uzgleznoju bērnības vietas. Agrāk bērnība likās trūcīga un pelēka, bet gadiem ejot, tā šķiet arvien krāsaināka. Tā vienā vakarā pirms daudziem gadiem Jēkabpilī mana tante Anniņa, kas mani uzaudzināja mātes vietā, zīmēja dažādas bērnības vietas. Pagāja vēl vairāki gadi līdz Jānis Anmanis mani mudināja uzzīmēt kaut ko izstādei. Tā es nejauši atgriezos pie šīm bērnības ainām un nejauši radās nosaukums – „Kur basām kājām”. Kad aizbraucu, nepazīnu šīs vietas, bet ir kaut kas īpašs mūsu bērnības vietām, gaiss varbūt. Ja aizsietām acīm aizvestu, atrastu, sajūst, ka tā ir tā vieta, kur tev pagājusi bērnība, kaut arī viss izmainījies līdz nepazīšanai, māju vairs nav, cilvēki deportēti uz debesu valstību. Man liekas, ka mums ir pieķeršanās savai vietai, kā reti kuriem, tieši latviešiem. Es ticu patriotismam. Latvija būs, pastāvēs.

Pašlaik es daudz rakstu, sapratu, ka vajag uzrakstīt par kinostudiju, par pašu to procesu, kad viss sākās, par to, kā radās nacionālais kino. Šis klasiskais kino periods bija unikāls un tas radās tieši padomju laikā. Tās bija padomju filmas, bet mēs viņas pratām padarīt latviskas.”

Uz Jāņa Streiča izstādes atklāšanu bija ieradusies arī viņa sieva Vida, draugi – mākslinieks Jāzeps Pīgoznis un Dailes teātra direktors Bērtulis Pizičs.

Vēlot māksliniekam labu veselību un iecerētā realizēšanos

Esmeralda Tāle

10. oktobrī plkst.17.00
Mālpils novada bibliotēkā
Tikšanās ar dramaturģi un rakstnieci
Leldi Stumbri

- Rakstniece ir 60 lugu autore, no kurām populārākās: „Sarkanmataināis kalps”, „Ipolits”, „Spalvas”, „Smiltāju mantinieki”, „Laimīgā Blūmentāle”.
- Lugu izlases: „Tā, lai var redzēt ceļu”(1989), „Kronis”(2000).
- Romāni „Lauku Avīzes” apgāda „Lata romāna” sērijā: „Pacietības mērs”(2006), „Savienoto trauku likums”(2007), „Mācītājas māja”(2009), „Vasaras svelme”(2011).
- 2012. gada vasarā klajā nākusi Leldes Stumbres atmiņu grāmata „Personīgi”. Grāmatā rakstniece atklāj savu radošo mūžu intīmu pārdzīvojumu un cilvēkattiecību vērojumu.

„Grāmata ir manas atmiņas un cenšanās izpētīt, kādēļ un kādu iemeslu dēļ esmu sākusi nodarboties ar rakstniecību un kādēļ tieši lugas, kas noteikti nav vieglākais žanrs. Māģināju pati pētīt, kādi notikumi manā dzīvē to visu ietekmēja, kādi cilvēki un kā dzīve tā

pavisam nemanāmi un neuzkrītoši ieslīd literārā darbā”, tā par grāmatu saka pati autore.

Uz tikšanos un iepazīšanos ar grāmatu „Personīgi” aicināti visi interesenti!

leeja bez maksas.

Sporta ziņas

24.augustā, Mālpilī, notika kārtējās Pierīgas pašvaldību darbinieku sporta spēles, kurās jau otro gadu pēc kārtas pārliecinošu uzvaru, 11 komandu konkurencē, izcīnīja Mālpils pašvaldības darbinieki. No 7 sporta veidiem, 5 !!! sporta veidos mūsējie iekļuva godalgoto trijniekā. 3.vieta tika iegūta priekšsēdētāju divcīņā (kurā startēja Mālpils domes priekšsēdētājs Aleksandrs Lielmežs), un palēcienos ar lecamauklu (Valts Mihelsons, Mairita Bičkovska un Anna Višķere); 1.vieta tika iegūta administrācijas divcīņā (Ineta Broka), ātruma un precizitātes stafetē (Olga Volosatova, Ineta Broka, Agris Bukovskis, Ineta Endeļa un Santa Ozola) un pludmales volejbolā (Valts Mihelsons, Mairita Bičkovska, Edgars Komarovs un Ģirts Lielmežs). Peldēšanas stafetē (Salvis Krieviņš, Baiba Kriviša un Edgars Komarovs) tika iegūta 8.vieta, bet orientēšanas sacensībās (Edgars Komarovs un Anna Višķere) – 7.vieta. Anna Višķere orientēšanās sacensībās individuāli izcīnīja 3.vietu un arī Edgars Komarovs būtu starp godalgotajiem vīriem, ja vien pirms finiša nebūtu sajaucis pēdējo kontrolpunktu. Sporta spēļu kopvērtējumā, aiz Mālpils pašvaldības darbiniekiem, 2.vietu izcīnīja Mārupes pašvaldības darbinieki, bet 3.vietā ierindojās Babītes pašvaldības darbinieki.

25.augustā, Mālpils pludmales volejbola laukumos, jau otro gadu notika pludmales volejbola sacensības „Mālpils pludmales karalis 2012”. Sacensības notika identiski Latvijā notikušajām sacensībām „King of the beach”, kurās pulcējās 8 labākie Latvijas pludmales volejbolisti. Mūsu gadījumā sacensībās pulcējās 8 labākie Mālpils pludmales volejbolisti pēc 3 posmu sacensību kopvērtējuma. Tātad, visi 8 dalībnieki tika salozēti 2 apakšgrupās, katrā pa 4 dalībniekiem. Apakšgrupu ietvaros tika izspēlētas 3 spēles, kurās dalībnieki mainījās ar partneriem. Tādējādi, tika

Sporta spēļu atklāšana

noskaidroti 2 labākie no katras grupas, kuri tad arī veidoja trešo grupu un arī tajā katrs spēlēja ar katru no dalībniekiem. Trešās grupas divi labākie tad arī spēlēja finālā ar izvēlētajiem pāriniekiem (pirmās izvēles tiesības bija grupas uzvarētājam). Rezultātus var apskatīties tabulā. PALDIES Mālpils sporta klubam un SIA EMU par pludmales volejbola krekliņiem!

15.septembrī, Mālpils sporta kompleksā, notika Mālpils novada čempionāts šautriņu mešanā 1.posms, kurā piedalījās 7 dalībnieki. 1.vietu ieguva Normunds Ūzoliņš, 2.vietu – Aldis Graudiņš, bet 3.vietu, pēc papildrādītājiem apsteidzot Arni Janbergu, izcīnīja Tālivaldis Zagorskis.

16.septembrī, Mālpils sporta kompleksā, notika Mālpils novada čempionāts zolitē 9.posms, kurā piedalījās 18 dalībnieki. 1.vietu ieguva Jānis Sprukulis, 2.vietu – Tālis Līcītis, 3.vietu – Valērijs Volkovs.

Sporta darba organizators **Ģirts Lielmežs**

Sacensību grafiks

Datums	Sacensības	Vieta
7. oktobris plkst. 11.00	Mālpils novada čempionāts strībolā 3 x 3	Mālpils sporta komplekss
Oktobris	Pierīgas novadu sporta spēles basketbolā	Pierīgas novadi
20. oktobris plkst. 10.00	Mālpils novada čempionāts šautriņu mešanā , 2. posms	Mālpils sporta komplekss
21. oktobris plkst. 10.00	Mālpils novada čempionāts zolitē , 10. posms	Mālpils sporta komplekss

Mālpils novada velobrauciens 08.09.2012.

8.septembrī Mālpilī notika otrais Mālpils velobrauciens. Pirmajā velobraucienā piedalījās 46 braucēji, bet otrajā dalībnieku skaits jau bija gandrīz dubultojies – 83 dalībnieki.

Braukšana notika gan 30 km distancē, gan 11.5 km distancē jauniešiem un ģimenēm. Ģimenes distancē piedalījās braucēji, kuriem likās, ka 30 km distance ir par garu. Tautas distanci 30 km mēģināja pievarēt tie, kuri arī ikdienā brauc vairāk ar velosipēdu. Ieraugot finišu, sacensību gars gan parādījās visiem dalībniekiem, jo visiem dalībniekiem braucamie sāka ripot ātrāk.

Mazajiem censoņiem brauciens 1 apļa (400 m) un 2 apļu (800 m) garumā notika Mālpils profesionālās vidusskolas stadionā.

Velobrauciena laikā, braucējiem pārsteigumu sagādāja Mālpils novada priekšsēdētājs Aleksandrs Lielmežs, kurš dalībniekus distancēs vidū un noslēgumā sagaidīja ar sagrieztu arbūzu!

Brauciena beigās dalībnieki tika cienāti ar auzu pārslu putru, ievārijumu un karstu tēju, kas palīdzēja dalībniekiem ātrāk atgūt zaudēto enerģiju.

Liels paldies Sandrai Balodei, kas pagatavoja šo garšīgo putru un tēju! Paldies tiesnešiem – Baibai Krivišai, Dagnijai Mihelonei, Kristapam Butkēvičam, Dmitrijam Petrenko, Konstantīnam Petrenko, Rainai Ūzoliņai ar meitu, Andrim Kaņepējam!

PALDIES – Guntim Lejiņam, Aijai Mālkalnei, Imantam Ārentam, SIA EMU un Aivaram Strausam personīgi, Mālpils novada domei un tās priekšsēdētājam Aleksandram Lielmežam! Protams, lielākais paldies par atsaucību visiem Mālpils velobrauciena dalībniekiem!

Velobrauciens atstāja patīkamas emocijas – gan man, gan ceru, ka arī visiem tā dalībniekiem!

Uz tikšanos!

Sporta kompleksa vadītājs **Valts Mihelsons**

Mālpils velobrauciens 08.09.2012.

Protokols

N.p.k.	Starta Nr.	Vārds Uzvārds	Laiks	Vieta		N.p.k.	Starta Nr.	Vārds Uzvārds	Laiks	Vieta	
30 km distance						27	87	Alens Ozoliņš	01.45.00	27.	
1	AS	Armands Sirmāis	00.58.43	1.		28	DU	Diāna Ulase	01.47.01	28.	
2	84	Edgars Vuņģis	00.58.44	2.		11,5 km distance					
3	MČ	Māris Čīma	01.02.41	3.		1	RZ	Renārs Ziedkalns	00.30.57	1.	
4	981	Aivars Strauss	01.02.42	4.	1.vieta senioriem	2	88	Artis Kursītis	00.36.15	2.	
5	372	Pēteris Jurgelāns	01.05.40	5.		3	17	Arta Višķere	00.36.26	3.	1.vieta meitenēm
6	VM	Valts Mihelsons	01.05.40	6.		4	118	Kestutis Rouška	00.36.28	4.	
7	38	Juris Broks	01.05.42	7.		5	35	Ināra Daukste	00.36.29	5.	
8	AČ	Artis Čonka	01.05.49	8.		6	23	Ieva Ozola	00.39.39	6.	
9	MS	Mārtiņš Sils	01.06.32	9.		7	13	Elīza Veica	00.39.44	7.	
10	2492	Imants Veics	01.10.55	10.		8	16	Sanita Broka	00.39.46	8.	
11	692	Ģirts Lielmežs	01.10.57	11.		9	47	Dzintra Leitāne	00.40.04	9.	1.vieta senioriem
12	414	Laima Leitāne	01.11.17	12.	1.vieta sievietēm	10	225	Pēteris Leitāns	00.40.04	10.	1.vieta senioriem
13	1914	Edgars Balodis	01.11.24	13.		11	82	Beāte Radziņa	00.40.37	11.	
14	KZ	Kaspars Ziedkalns	01.12.24	14.		12	15	Diāna Beņķe	00.40.43	12.	
15	117	Māris Ameriks	01.13.51	15.		13	71	Līga Tuče	00.41.02	13.	
16	83	Ivars Brencis	01.15.07	16.		14	81	Annija Kaņepēja	00.41.05	14.	
17	78	Linards Ligērs	01.16.18	17.		15	11	Sintija Mihelsonē	00.41.56	15.	
18	79	Aija Sirmā	01.16.18	18.		16	28	Eimija Mihelsonē	00.41.56	16.	
19	1057	Mareks Jansons	01.20.06	19.		17	90	Madara Kalniņa	00.46.04	17.	
20	73	Agnese Kišuna	01.24.59	20.		18	LŠ	Lizete Šaršūne	00.46.04	18.	
21	77	Zane Brakovska	01.25.45	21.		19	101	Ieva Jēkabsonē	00.46.04	19.	
22	120	Sandra Lielmeža	01.28.53	22.		20	27	Raivis Ozols	00.46.19	20.	
23	108	Valērijs Cīrulis	01.28.55	23.		21	24	Santa Ozola	00.46.28	21.	
24	14	Ričards Iesalnieks	01.38.51	24.		22	12	Loreta Veica	00.46.54	22.	
25	39	Alise Tuče	01.40.20	25.		23	Bez iesk.	Maikls Mihelsons	00.34.07	23.	
26	86	Mārtiņš Zviedrs	01.42.13	26.		24	Bez iesk.	Tomass Ruoška	00.34.07	24.	

Mālpils pludmales karalis 2012

A - lillā grupa								
N.p.k.	Pārinieks	M.Barsovs	T.Bičkovskis	D.Petrenko	E.Kaņepējs	Uzvaru skaits	Setu attiecība	Vieta
1	Mareks Barsovs		21:11	12:21	17:21	1	50:53	II
2	Toms Bičkovskis	21:11		21:17	21:12	3	63:40	I
3	Dmitrijs Petrenko	12:21	21:17		11:21	1	44:59	4.
4	Edgars Kaņepējs	17:21	21:12	11:21		1	49:54	III
B - oranžā grupa								
N.p.k.	Pārinieks	P.Vuļs	N.Krīgers	K.Butkēvičs	Ģ.Lielmežs	Uzvaru skaits	Setu attiecība	Vieta
1	Pēteris Vuļs		12:21	14:21	16:21	0	42:63	4.
2	Nauris Krīgers	12:21		21:16	21:14	2	54:51	III
3	Kristaps Butkēvičs	14:21	21:16		21:12	2	56:49	II
4	Ģirts Lielmežs	16:21	21:14	21:12		2	58:47	I
C grupa								
N.p.k.	Pārinieks	T.Bičkovskis	Ģ.Lielmežs	M.Barsovs	K.Butkēvičs	Uzvaru skaits	Setu attiecība	Vieta
1	Toms Bičkovskis		13:21	18:21	21:11	1	52:53	II
2	Ģirts Lielmežs	13:21		11:21	21:18	1	45:60	4.
3	Mareks Barsovs	18:21	11:21		21:13	1	50:55	III
4	Kristaps Butkēvičs	21:11	21:18	21:13		3	63:42	I

FINĀLS **Kristaps Butkēvičs**/Dmitrijs Petrenko **2:1** **Toms Bičkovskis**/Mareks Barsovs (21:17; 23:25; 15:6)

Vieta sadalījums: 1.Kristaps Butkēvičs, 2.Toms Bičkovskis, 3.Mareks Barsovs, 4.Ģirts Lielmežs, 5.Nauris Krīgers, 6.Edgars Kaņepējs, 7.Dmitrijs Petrenko, 8.Pēteris Vuļs

Griezt seju pret sauli!

Tas bija janvārī. Piezvanīja mana bijusī kolēģe Anita un mundrā balsī stāstīja: „Tu zini, man ir ļoti labs garastāvoklis! Frizētavā sastapos ar kādu brīnišķīgu kundzi. Tik gaiša, tik interesanta! Veidoja frizūru 98 gadu jubilejai.

„Nevar būt!”

„Vai tad es būtu pārklaustījusies? Jā, iespējams! Tik daudz gadu viņai tiešām nevarēja būt!”

Pēc laika uzzinājām, ka šī kundze bijusi Lidija Sīmane un viņa patiešām toreiz posusies saviem 98 dzīves gadu svētkiem. Patiesībā tad arī vajadzēja tapt šim rakstam, bet nenoticēju es, kļūdījās „Mālpils Vēstis”, un tagad, pildot savu apņemšanos par Lidijas kundzi tomēr uzrakstīt, dodos pie viņas saulainā rudens dienā.

Lidija 1929. gadā

Eju pa tik pazīstamo ceļu gar Mergupes krastiem, priecājos par rudens puķu krāsainību dārzos un mazliet baidos ieraudzīt veco skolu, kas pirms tikšanās ar Lidijas kundzi varētu pabojāt noskaņojumu. Taču, kad iegriežos Kalna ielas līkumā, no pārsteiguma ievalku elpu. Kā te viss pārvērties! Skaists mauriņš, gaumīgi puķu un krūmu stādījumi, visur kārtība un sakoptība. Te ieguldīts milzīgs Ošenieku ģimenes darbs! Veco skolu paslēpuši garie bērzi, pāri galotnēm redzama tikai augšējā stāva aizklāto logu maliņa. Jā, te nu bija dižie plāni un svētie solījumi!

Durvis atverot, pretī jau staro Lidijas kundzes gaišais smaids, gluži kā šīs mājas vizītkarte. Iekārtojamiem viņas istabiņā, un nu klausos dzīves stāstu, kas sava skarbuma ziņā brīžiem liek skudriņām pārskriet

pār muguru, bet brīžiem šķiet pat neticams. Tas viss viena cilvēka mūžā?

Lidija Katrīna Brikše. Dzimtā puse Jaunpils, kur tēvs īrējis Bundžu krogu. Ģimenē pirmais bērns – dēliņš – nomiris pusgada vecumā. Izaugušas divas meitas – Zelma un par viņu sešus gadus jaunākā Lidija.

Vairāki notikumi līdzīgi daudzu latviešu ģimeņu likteņiem – 1914.gadā ceļš uz Sibīriju, kad Lidijai vēl tikai 6 mēneši, un seši gadi paiet tur, svešumā. Pēc atgriešanās Latvijā jāmeklē cita mājvieta, un ģimene nopērk māju Kursīšu pagastā, Kuldīgas pusē. Itin visa dzīve jāsāk no jauna, un darbā neviens netiek žēlots. Meitenēm, pavisam vēl mazām, bērniņas rotaļu vietā lopu ganīšana, bet vēlāk, kad tēvs ieliek iejūgā zemes apstrādāšanai bulļus, jo zirgu nav, pie grožiem nākas ķerties pat Lidijai, Bet viņai tad ir tikai deviņi gadiņi. 15 gadu vecumā meitene ir jau darbā nomocīta, un dakteru atzinums – pilnīgi nodzīts organisms. Bet tēvam vajadzīgas darba rokas, un viss turpinās, līdz Lidija saslīgst pavisam. Ja nevar strādāt, jāiet pasaulē – tāds ir tēva lēmums, skarbs un nežēlīgs. Kad Lidija apmetas pie draudzenes, tēvs padzen arī mammu, lai nevarētu meiteni materiāli atbalstīt.

Nākas dzīvot pie svešiem cilvēkiem. Māte salīgst par kalponi pie kāda Kursīšu pagasta saimnieka, jo vajadzīga nauda Lidijas ārstēšanai, bet Lidija piepalīdz saimnieka dēlam – drēbniekam šūšanas darbos un mazliet arī nopelna. Meitene čakla, rūpīga, vērtīga, un saimnieka dēls nolemj viņu baidināt. Lidija gan sākumā atsaka, bet dzīve ir tāda, kāda ir: smagu darbu strādāt nevar, naudas, par ko skoloties, nav (pabeigtas tikai 2 klases, no trešās tēvs izņēma), tā arī nācās baidinājumu pieņemt. Piedzima meitiņa Dzidra, bet drēbnieks kādu dienu pazuda ar visu šujmašīnu, jo viņa plāni, ka Lidija šūs, bet viņš „kārtos lietas” un skaitīs naudu, nepiepildījās. Tā nu viņas, trīs paaudžu sievietes – Lidijas mamma, Lidija un viņas meita Dzidra – dzīvoja, cerot reiz sagaidīt vieglāku dzīvi, jo pagaidām „galus savilkt” vien izdevās.

Bet tad beidzot uzsmaidīja laime – Lidija satika labu cilvēku, ar kuru tika dalīti prieki un bēdas gandrīz 50 gadu garumā. Bēdu gan sanāca itin daudz, jo savas melnās svītras ievilka karš. Nācās Kurzemē slēpties pie svešiem cilvēkiem, lai izvairītos no aizsūtīšanas uz Vāciju, bet nākošā vara „parūpējās”, lai Lidijas vīrs pamocītos Sibīrijā. Sievietes strādāja par pajūdzniecēm ceļa darbos un cerēja, ka Lidijas vīrs tomēr atgriezīsies. Laimējās, un atgriezies viņš sāka strādāt MRS palīgsaimniecībā. Viegli nebija. Lidija gan veica mājas darbus, gan palīdzēja vīram, jo Sibīrijas laiks viņam tomēr bija krietni iedragājis veselību. 1988.gadā Albertu Sīmani guldīja Rendas pagasta kapos.

Lidija ar vīru Albertu 1965. gadā

Meitai jau bija izveidojusies sava ģimene, viņa dzīvoja Kuldīgā un audzināja dēlu Ivaru, kurš vasarās bieži ciemojās pie omas, bet māsas Zeltas ceļi pagriezās pavisam uz citu pusi. Viņas ģimene pārcēlās uz Vāciju, pēc tam uz Kanādu. Viņa tur mirusi 92 gadu vecumā un Kanādā arī apglabāta.

Daudz, ļoti daudz vēl turpmāk nācās pārciest Lidijai: saasinājās problēmas ar gūžu locītavām, pēc laika jau viņa spēja vairs pārvietoties tikai ar krāģīti. Un tad kāds negaidīts notikums visu izmainīja. Pirms daudziem gadiem Lidijas mājā uz laiku apmetās jauna sieviete ar mazu puisīti – Aigaru. Puisēns bija pavisam novārdzis, bet ar siltu pienu un Lidijas ģimenes palīdzību drīz vien tika pie sārtiem vaiģeļiem. Aigars izauga, bet savu omi, kā viņš Lidiju sauca, neaizmīrsa, apciemoja, un, kad Lidija vairs nevarēja pastaigāt, aizveda uz Rīgu pie savas ģimenes, uz rokām nēsāja pie ārstienu un tā arī uznesa pa kāpnēm uz slimnīcas palātu, kad ārstu konsilijam bija paziņojis lēmumu: divas operācijas ir vienīgā iespēja. Pusgada laikā abas operācijas arī tika veiktas, un gaidītais brīnums notika – Lidija sāka staigāt. Kas palīdzēja izturēt visgrūtāko laiku? Tuvinieki un draugi? Aigars? Pašas gribasspēks? Kas to tā var izmērīt, bet ceļš, kas caur sāpēm un asarām tika izstaigāts solīti pa solīti, beidzot veda uz saules pusi.

Lidijas kundzes mazdēls Ivars Ošenieks izvēlējās savai ģimenei mājvietu Mālpilī, pārbūvēja dīvaino Kalna ielas namu, un beidzot viņam bija iespēja atvest vecmāti pie savas ģimenes, kur viņai tika iekārtota mājīga istabiņa. Nu sākās Lidijas ieiešana Mālpils dzīvē. Ar sklandraušiem, ar Maizes svētkiem, ar adīšanu. Urgas sievas jauno dalībnieci ar prieku un cieņu uzņēma savā pulkā, un viņa arī tur labi jūtas.

Sarunas beigās Lidijas kundze saka: „Noteikti uzrakstiet, ka es ikvienam cilvēkam vēlu tādas vecumdienas, kādas man ir tagad – skaistā vietā pie mīļiem cilvēkiem. Man ir ļoti, ļoti labi! Bet tas grūtums, kas bijis? Tas daudz ko arī iemācījis. Tēvs lika pie darba, tas labi, tikai mēru nezināja, pārāk

Turpinājums 12. lpp.

Turpinājums no 11. lpp.

agri tas lielais smagums nāca. Māte stingri prasīja kārtību visur un vienmēr. Vai tad tas dzīvē nav vajadzīgs? Viņa lika dalīties ar pēdējo maizes kumosīņu, ja kādam bija vēl grūtāk. Dot citiem gaišumu – tas taču ir cilvēka galvenais uzdevums. Un tā visu dzīvi kāda mācība nākusi klāt!”

Lidijas kundzes meita Dzidra ļoti lepojas ar to, ka mamma iemācījusi visu būtisko, kas dzīvē vajadzīgs: prasību pēc kārtības visās lietās, pienākuma apziņu, ka darbs jāpadara, kaut arī reizēm nav viegls, jo priecēs rezultāts. Skolas darbus mamma nekad

Ošenieku ģimene – centrā Lidija, labajā pusē meita Dzidra, priekšplānā mazmazmeita Ieva, kreisajā pusē mazdēla sieva Inese, 2.rindā – mazdēls Ivars

nav pārbaudījusi, jo uzticējusies, un savu dzīves mācību vienmēr pratusi pateikt tik noteikti, ka pieticis ar vienas reizes teikšanu. Mamma visam, kas dzīvē notiek, pieejot analītiski: nelādi slinkto, centies saskatīt labo! Bet visvairāk viņa brīnīties par mammas līdzsvarotību, jo pati mēdzot kā sērkokciņš uzsvirkstēt.

Mazdēls Ivars vienmēr apbrīnojis mammas savaldību un savāktību, bet visvairāk – pacietību. No viņas nekad nezaudzēsi, ka grūti, tad ar varu jāvelk vārdi ārā. Ne tikai viņš, bet visa ģimene zina vecāsmātes mācību: „Neko nedarīt pa roku galam! Darīt tā, lai prieks pašam un citiem! Nežūdiēties, bet darīt, ko var!” Un tas tiek nodots tālāk jaunajai paaudzei.

Mazmazmeita Zane dzīvo un strādā Anglijā un tieši šobrīd ciemojas mājās. „Ja, atvērusi durvis, ieraugu smaidošo omi, tad zinu, patiešām esmu mājās!” Jaunākā – Ieva teptat Mālpilī spēlēt klavieres, dzied, dejo un priecājas, ja ģimene, arī vecmamma un oma, nāk uz koncertiem, kur viņa uzstājas.

Bet Inesi, mazdēla Ivara dzīvesbiedri, raksturo pati oma: „Viņa ir mājas labais gariņš un rūpējas par visiem.”

Ceru, ka man izdevās kaut daļēji pašai izprast un arī Jums pastāstīt, kā cilvēks, kas ļoti daudz dzīvē cietis un pārdzīvojis, spēj no sevis izstarot tik daudz miera, gaišuma un labestības. Padomāsim arī par sevi! Mums taču tik bieži patīk visu kritizēt un zūdiēties, un saņģt pat par sīkumiem. Bet varbūt atbilde ir pavisam vienkārša: „**Vajag vienmēr griezt seju pret sauli, tad ēna krīt aiz muguras!**”

Ne jau visi pazīst Lidiju Sīmani. Bet, ja redzat rāmā, cienīgā, staltā gaitā soļojam slaidu, gaišmatainu, vienmēr izskatīgi sakoptu dāmu cienījamus, bet īsti nenosakāmos gados, kura nes pie rokas spieķīti ar īpašu eleganci, tad tā varētu būt viņa.

Ināra Bahmane

VĒSTURE

Sibīrijas bērni. Elvīra Nagle. Gunārs Skudra

(Turpinājums no augusta numura)

Gar sādžas malu upīte tecēja – tāda maziņa. Kā lai viņu nosprosto, lai būtu dīķis lielāks, lai ūdeni uzkrātu? Tur uz lauka kūtsmēslus neveda, tā manta bija vairumā un tad ar tiem piegāza upi ciet tā, ka izveidojās ūdenskrātuve. Kā tur bijis, nebijis, tas ūdens pa virsu tek pāri un izsit otrā pusē dziļu bedri. No rīta, kad gribi zivis, neguli, bet aizskrien ar grozu un pasmel – pilns ar tām zivtiņām. Atskrien nākamo reizi – nav nekā – jau ir bijuši citi – trīs, četri pliknīši tik lēkā. Nu, kad grozs pilns, tad jau tīrījām, bet, kad atnesām trīs, četras, nu ko tad tur – ar pirkstu – klikt – no vēderu izspiedām ārā pūslīti, pannā iekšā un cepām. Vai negaršoja pēc mēsliem? Nē, likās, ka garšīgas bija. Kad badā ir, tad viss garšo. Bet Elvīra, nezina kā tur bija, atnāca mājās visa netīra, ar gliemežiem aplipusi.

Elvīra – Kamēr Gunārs ar otru brāli lejā pie dambja ķēra zivis, es ar savu draudzeni bijām augšpusē – tur, kur tas uzpludinātais. Gribējās pastaigāties pa upi. Mēs pabāzām kāju ūdenī, tomēr draudzene saka, ka viņai esot bail. Man atkal šausmīgi gribējās pa to ūdeni pabradāt, nu tā, ka bail. Arī karsts bija. Draudzene sacīja, ka viņa neies, viņai bail. Es teicu – „Ai, tu baidies, es gan iešu. Tad, kā gāju, tā arī gandrīz aizgāju. Atceros, ka tur bija atvars, mani šausmīgi grieza.

Gunārs – Atvars tāpēc, ka tiem sagāztiem mēsliem ūdens gāja cauri. Tu jau tur izkristi cauri. Varēji iesprūst kaut kur.

Elvīra – Palicis prātā, ka atvars mani vilka iekšā, es jau slīku. Draudzene sastīnga no

bailēm, es viņai māju, lai palīdz, lai kādu sauc, bet viņa nekur neskrēja, tikai sastīnga, stāvēja un skatījās. Mani trīs reizes šitā – augšā pacēla, ierāva atkal iekšā, bet tad pie kāda koka izmisumā pieķēros un izrāpoju laukā pati saviem spēkiem, pārbijusies, bezmaz vai puskurla – ausis visas pilnas ar dūņām un sūdiem, nācu mājās raudādama. Prasīju draudzenei, kāpēc viņa nesauca nevienu palīgā, bet viņa joprojām no pārbīļa nevarēja parunāt. Atnācu mājās, mamma mani ieraudzīja, ka nāku tā kā viens mārkis, kā velnēns kāds. Viņa prasīja, kur es biju, kas ar mani noticis? Bet es, kā jau vienmēr tā viltīgā, samelojos, ka brāļi mani iegrūduši upē. „Kā, viņi dulli, vai? Tu tak varēji noslīkt!” Laikam skats bija šausmīgs, jo mamma pati sāka raudāt. „Viņi tev nepalīdzēja.? Un kur tad viņi ir?” Es sacīju, ka viņi tur palika makšķerējot. „Kā, tu viena pati nāci un viņi nenāca?” Viņa mani ātri pārgērba un nosacīja: „Nu viņi dabūs, nu viņi no manis dabūs!” Atnāca brāļi mājās, un nu mamma viņiem deva vīrsū – „Vai jūs glupi vai, ka gribat mūsu noslīcināt?” Brāļi nesaprašanā – „Kā noslīcināt? Pie mums māsa nebija, mēs neko nezīnām”. „Kā ne – re, kur māsa saka, ka jūs iegrūdāt viņu upē!” Beigās mamma saprata ka es esmu melojuši – „Ak tu vēl melosi?” Man jau tā galva sāpēja no tā visa slīkšanas dulluma un vēl kārtīgu pērienu pēc tam par saviem meliem dabūju.

Gunārs – Tur jāsaka, kā mūsu mammai bērniībā izgāja, viņa arī bez savas mammas bija augusi. Dzīmusi rīdziniece, bet Pirmā

pasaules kara laikā ar savu mammu bēga ārā no Rīgas, bet kaut kur bombardēja, un tā visi tur pajuka, kur nezin kur, un tad ar tiem bēgļiem kopā viņa tika Latgalē. Tā mammu Latgalē uzaudzināja audžuvecāki. Bērniībā mamma pie saimnieka govīs ganīja un bija ielūdusi pagrabā melleņu zapti ēst. Mute melna ar tām mellenēm nosmērēta. Saimniece saka: „Tonij! Tu atkal bijī pagrabā zapti ēst?” „Vai, nē, saimniec, es pavisam nezina, kur viņa ir, tā zapte! „Tonij, nemelo!” „Tad nē, saimniec, es nezina!” „Tonij, nāc pie spoguļa!”

Elvīra – Jā, ēst mums Sibīrijā gribējās šausmīgi. Mūžīgi bija bada sajūta, nepārvarams izsalkums. Kur jau nebija ģimenē vīrieša, un sievietei vienai bija jāpabaro bērnu pulciņš, tur bija ārkārtīgi smagi un grūti. Tas laikam bija pašā sākumā, kad mēs kultūras namā visi dzīvojām kopā. Vai citur? Virtuve bija viena, katram savs skapītis, kur kaut kāds ēdamais. Nedrīkstēja pie tā svešā iet. Tad, kad jau visi bija aizgājuši strādāt, mēs spēlējāmies, bet gribējās ēst, jo kur vēl vakars, kad mamma nāks mājās, bet es zināju, ka pusdienās viens onkulis ēda vārtus kartupeļus un vīrsū lika sviestu. Es sēdēju un riju siekalas. Domāju – viņam tik garšīgs viss. Viņš savu sviesta trauciņu nolika skapītī. Paslēpes spēlējām un es ieskrēju virtuvē, pie viņa skapīša notupos un druscīņ ar to pirkstu pa sviestu. Mani pieķēra. Ko tu tur dari? Man bija liels kauns. Es tikai tagad, vecumā, to apjēdzu, cik šausmīgi toreiz mūsu mammai bija. Tad domāju, kāpēc

mamma tāda skarba, nervoza, nepatiesa, bet, ja es to visu izbaudītu, es nezinu, kāda vispār es būtu? To visu izciest, es nezinu, kādam jābūt cilvēkam, cik stipram. Viņa no tā visa bija izspiesta pilnīgi. Tikai pateicoties viņai un tam, ka brāļi strādāja, mēs visi izdzīvojām. Mēs varējām arī nomirt. Dzīvība bija sīksta. Mājās savā starpā runājām latviski, bet vēlāk mēs, bērni, kad tikām visi trīs kopā – krieviski. Mamma bārās – „Atkal jūs krieviski runājat? Nedrīkst, mājās jārunā latviski!” Atceros, pēc tam mēs krieviski sačukstējāmies. Mamma mūs rāja – „Atkal jūs krieviski?” Tad mamma, viņa bija šausmīgi uzņēmīga, sarakstījās ar kādu un viņai sūtīja latviešu grāmatas, lai es mācītos latviešu burtus un neaizmirstu latviešu valodu. Man šīs atsūtītās grāmatas ar zīmējumiem likās ļoti skaistas. Par tām bija tāds prieks! Kas tās no Latvijas sūtīja, es nezinu. Mamma mācīja latviešu burtus un līdztekus latviešu valodai arī krievu burtus vajadzēja mācīties. Vēl negāju skolā, kad mamma jau lika man skaitīt līdz desmit. Līdz desmit es mācēju, bet kā nāca pēc desmit, vairs nevarēju iegaumēt.

Pirms gulētiešanas viņa saka, lai paskaitot krieviski. Līdz desmit viss gāja labi, bet tiklīdz jāsaka одиннадцать, es nezinu to nādaķ, nemācēju pateikt. Kā krieviski runāt iemācījās, neatceros. Līgo svētkus nesvinējām – man liekas, ka baidījās. Tikai Oktobra svētkus, Jauno gadu un 9.maiju. Vai bija kāds koncerts, neatminos, bet man tādas atmiņas, ka tur vienmēr visi pārdzērās. Sadržērās un uzreiz tad tie lielie kautiņi. Meitene būdama, es gāju kopā ar draudzenēm skatīties kautiņos kā uz kādu koncertu. Teicām – „Ejam uz klubu, gan jau tur kāds kausies.” Citu jau neko neredzēja, dzīvojām kā mežā. Atceros, tur sitās – vienu nevarēja valdīt un viņš tā kāvās, ka norāva visu kreklu – viņš plīks palika, tad viņu sasēja un veda mājās. Un mēs visi tā kā suņuki pakāj. Smieklīgi, nu ko tur skatīt, bet citu jau nebija ko redzēt. Vienīgi radiotranslācija. Propoganda – jā, tikai tas. Skolā, es pat neatceros, vai mums lika uzstāties kādā koncertā. Vēl negāju skolā, kad jau sāku strādāt – man bija jāauklē krievu sieviešu bērni. Tie bija mazi – 2 vai 3 gadīgi, bet viens pat bija zidainis, kurš gulēja šūpulī. Mazulis brēca, bet man bija dusmas, ka netieku kopā ar citiem bērniem paspēlēties. Es to šūpulīti nevis šūpoju, bet kratīju, un bērna balstiņa, šūpulī kratot, raustījās līdz. Man tas toreiz likās pat interesanti. Pēc tam visi mani auklējāmie pēc kādiem gadiņiem skrēja pa sādžu man pakāj un sauca – няня!(auklīt!) Viņi vēl gribēja spēlēties, bet es jau biju izaugusi. Es viņiem patiku, tomēr šodien domāju, kur prāts tādām mazām bērnam, kāda toreiz es biju, uzticēt zidaini! Sibīrijā pa vasarām skolas brīvlaikā lika strādāt pie kukurūzas ravēšanas – Tas jau bija Hruščova laikā.

Rokas bija sarkanas, uztūkušas no darba, bet kukurūzas vagas stiepās kilometriem tālu. Man likās – līdz pašam apvārsnim un tad vēl aizlokās tālāk. Likās, ja aizravēšu tik tālu, tad mājās nebūs spēka atnākt. Mammai bija jāved vistām skudras. Viņai iedeva zirgu braukšanai un maisus, kuri bija jāpieber pilni. Mamma mani ņēma līdz, jo maisus vajadzēja kādam turēt. Braukt man patika – braucamais bija tikai uz diviem riteņiem – tāda kā kaste. Mežā mamma grāba lielās skudras no pūžņa ar lāpstu un bēra maisos, kamēr visi pilni, bet es turēju tos, skudras līda man pa rokām un koda. Es domāju – „Ārprāts, ātrāk maisus pilnu no projām!” Sibīrijā īpaši neslimojām. Klimats tur ir sauss. Tur ziemā tādi aukstumi! Visas sievietes un bērni staigāja ar lieliem lakatiem – kā plecu lakatiem – seja, galva

Elvīra Nagle un Gunārs Skudra

nosegta un apsiets apkārt ap krūtīm, sevišķi, bērniem, lai nenosaltu. Mamma apsēja tā, ka knapi deguns ārā, aizmugurē sasēja, lai lakats nenokrīt nost. Kad aizgājām uz skolu, tad viena otrai sējām tos lakatus nost.

Gunārs – Šad tad iznāca ar vietējiem puikām saplēsties, tad mūs lamāja par fašistiem. Bet tur jau reti kurš bija vietējais, pārsvarā – vācieši, igauņi, tatāri, kazahus. Vietējie krievi stāstīja, ka tos krievus, kurus no Sibīrijas izveda, ar to dienu neviens nemāk pateikt, kur viņi palika. Noteikti nošāva. Man katru mēnesi, tāpat kā pieaugušajiem, bija jāiet atzīmēties.

Elvīra – Tagad tas liekas smieklīgi, bet toreiz, kad Staļins nomira, arī es raudāju, jo tas padomju patriotisms, mācoties Sibīrijas skolā, bija spēcīgi ieaudzināts. Tie, kas bija vecāki, tie jau saprata, bet es jau biju maza. Ja skolā visu laiku notiek Staļina tētiņa slavināšana, tad tas nav brīnums. Uz Latviju atbraucām atpakaļ 1956.gada pavasarī. Jauno gadu jau sagaidījām Latvijā. Turpināju mācīties Gārsenē 4.klasē. Mācībās no sākuma gāja ļoti grūti. Sibīrijā es biju teicamniece, bet te – divnieki griezās. Arī latviski runāju ar akcentu un bērni par to bieži izsmēja, ka es neko nezinu un nesaprotu. Ilgi brīnījos par to, ka šeit, Latvijā, ir tādas ziemas – siltas. Biju nesaprašānā, kā ziemā var līt lietus un

var būt tik silts. Uz skolu ejot, man mēteļa nebija, arī ziemas apavu ne. Nebija naudas par ko nopirkt, bet te arī nevajadzēja, jo es jau biju pieradusi pie Sibīrijas aukstajām ziemām, un skola arī bija pavisam blakus. Nesapratu, kāpēc citi tik silti gērbjas. Kad atgriezāmies, vispirms braucām uz Gārseni pie vecāsmamma. Vecaistēvs, vecāmamma un tad vēl tēva pusmāsa – tā viņi trīs un mēs četri mitinājāmies vienā istabiņā. Vecaistēvs nodzīvoja turpat pie simts gadiem. Beigās, kad bija grūti dzīvot, mūs kaimiņi paņēma pie sevis tajā pašā mājā. Kaimiņš bija ļoti labsirdīgs onkulis, viņš vakarā lasīja visādas pasaku grāmatas. Man tas ļoti patika, un es, klausoties viņā, aizmigu. Tomēr Gārsenē bija ļoti grūti dzīvot tāpēc, ka visu laiku mūsu ģimeni apsaukāja paši vietējie iedzīvotāji. Mūs turēja par ienaidsniekiem.

Vecākais brālis stāstīja, ka kaut kas atgadījās kaut vai ar traktoru, visu laiku vainoja viņu (viņš Krievijā izmācījās par traktoriistu), vairāk to nevarēja izturēt, visu laiku visur bija vainīgs viņš, lai kas arī notiktu. Tā droši vien bija izdevīgi tiem, kas visu lauza un zaga. Mamma uztraucās, jo mūsu ģimene tika nemītīgi uzpasēta. Šausmīgi ir tā dzīvot, ja zini, ka neko nedrīkst. Mamma teica: „Ja tu muti palaidīsi!” Nedrīkstēja neko runāt. Sibīrijā izdzīvojām, bet, ja atkal izvedīs, tas viss vēlreiz jāizdzīvo – to bija drausmīgi pat iedomāties. Visu laiku Gārsenē dzīvojām vienās bailēs un galvenais, ka nedrīkstēja neko tādu runāt.

Mamma to nevarēja izturēt. Es pamatskolu pabeidzu Gārsenē. Vidusskolu iesāku, bet pēc tam vairs materiālie apstākļi neļāva – nebija ne ko mugurā vilkt, ne ko kājās aut. Mēs bijām tik nabadzīgi Gārsenē – tur maksāja tikai 20 kapeikas par izstrādes dienu.

Gunārs – Pavasarī atbraucām, rudenī mani paņēma prom atkal – uzreiz iesauca krievu armijā. Kā bijušais izsūtītais nedrīkstēju nekur labā vietā dienēt, tikai stroibatā. Arhangeļskā pāri pār purviem taisījām no baļķiem ceļus. Šaujamos mums nedeva, laikam bija bail. Lielākā daļa bija izsūtītie, daudzi bēga projām, jo bija šausmīgi grūti. Stroibatu vēlāk pārdēvēja par военностроительный отряд, lai labāk skan. Kur kurais muka, bet tāpat noķēra. Strādājām tikpat smagi kā izsūtījumā. Kad atnācu no armijas, es negribēju vairs Gārsenē dzīvot. Var teikt, ka slēpos, nerādījos nevienam. Tie cilvēki, kas mani pazina, prasīja, kas ir, Gunārs slims, vai? Man pēc armijas visi stiķi un niķi atkrīta, es biju mierīgs, godīgs puisītis. Nekādus podus negāzu vairs. Ciema priekšnieks bija tāds Ūbelis – diezgan nejauks. Viņš nelaida no Gārsenes nevienu ārā, bet es tur dzīvot negribēju. Man tur viss riebās. Domāju, es tāds žiperīgs biju, ka neiešāju kādam pa

Turpinājums 14. lpp.

Turpinājums no 13. lpp.

ģīmi. Mamma prasa: „Kā tu tiksī no šejienes projām?” Man gribējās tikt uz Allažiem, tur bija pazīstami. Vienu dienu, kad priekšnieks Ūbelis nebija, es fiksi uz ciema padomi. Tur par sekretāri Zelma – ar mani vienā klasē mācījās, tāda trūcīga meitene bija, bet izskolojusies. Jā, viņa tur raksta kaut ko. „Labdien.” – „Labdien! Lūdzu sēdieties!” Neņem aubē mani. Es jau biju smuks puika, kā saka. Šī tā kā pamet acis – „Vai, Gunār, tu tas esi? Vai! Ha, ha, ha, ha, ha, ha. Sēdies!” Un tad – „Ļa Ļa Ļa, Ļa, Ļa Ļa”. Es domāju – „Nu ātrāk sāc runāt par lietu, ne jau man tas Ļa, Ļa Ļa vajag no tevis”. Es saku: „Zini, Zelma, man liels lūgums tev ir – tu vari mani tūlīt uzņemt uzskaitē un tūlīt noņemt?” „Ai, Gunār, tu es nevaru, tad man būs lielas nepatīšanas.” Nu es tik šai – „Nu, Zelmiņ, esi tik laba, saproti tu mani, es negribu te dzīvot, es nevaru te dzīvot”. Nu pēdīgi, pēdīgi viņa – „Ai, Gunār, kas būs, tas būs” – uzņemts i noņemts. Es otrā rītā pa tumsu tā kā zaglis uz Allažiem prom pie pazīstamiem. Gārsenē brīnums – Skudrenei dēls pazudis. Tur tāda

daktere bija, tā – „Ai, fašistu dēls, viņam tikai cietumā sēdēt!” Mammai arī krenķi, tā raud, bet tie nemaz nezina, ka es jau Allažos strādāju. Tā es atbraucu, mammīti atvedu, tā visus pārvietoju uz Allažiem, šaipus „Zaļkalniem”, labāk uz svešu pusi, kur nav tādu pārmetumu.

Elvīra – Gunārs bija izgudrotājs – apķērīgs un attapīgs, jautrs un ar gaišu galvu. Viņam viss padevās, arī valodas. Ja nebūtu bijušas izsūtīšanas, viņš Latvijas valstij un cilvēkiem daudz būtu devis. Būtu izskolojies. No trīs-padsmit gadu vecuma viņš Sibīrijā sāka smagi strādāt, bet, kad mūs atbrīvoja, tad Gunāram bija divdesmit gadi. Pavisam jauns vēl un vienmēr viņš kaut ko izdomāja. Vienreiz, kad izgāju pagalmā, bija sameistarojis koka kājas. Kur viņš to bija noskatījis? Pie tās staigāšanas piedalījās arī citi no mājas – jaunas meitenes – tās arī kāpa staigāt. Mamma tik noteica – „Ārprāts, meitenes arī kāpj.”

Gunārs – Galvenais jau – kaimiņu meitene Lidija bija stāvoklī, ar vēderu. Es saku – „Še tev arī, tu arī pastaigā!” Un viņa, ko domājies, staigā arī ar tām koka kājām! Vecākai

māsai – Martiņai – tai varēju piedāvāt, bet nē, es Lidijai piedāvāju. Vai man prāts bija! Traks! Kas es par bērnu vairs, liels puisis jau izaudzis.

Elvīra – Kaimiņienei divi dēli bija apmēram manā vecumā, un viens no viņiem arī tās jestrš puika, tam patika visādas izdarības. Tas vienmēr lipa Gunāram klāt un prasīja – „Gunār, ko vēl varam izdomāt? Nu kaut ko citu, ja?” Tad, kad jauns vēl esi, ļoti gribas iztraktoties, nesēdēsi taču visu laiku mājās.

Bet par visu – par to, ka Sibīrijā izdzīvojām, par to, ka tagad dzīvojam Latvijā un neesam aizmirsuši latviešu valodu, paldies jāsaka mammai. Paldies viņai, ka Sibīrijā nepalika nevienu dienu ilgāk un mēs atbraucām uz Latviju.

Savukārt man jāsaka liels paldies par atsaucību un sapratni, ka atmiņas ir nepieciešamas saglabāt nākamām paaudzēm. Paldies par interesanto stāstījumu un viesmīlīgo uzņemšanu!

Atmiņas pierakstīja un tālāk tās lasītājiem lasīšanai nodeva **Baiba Lippe**

INFORMĀCIJA

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests informē

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta apkoptā statistika liecina, ka katru gadu dažādu apkures ierīču neatbilstošas ekspluatācijas vai bojātu apkures ierīču ekspluatācijas rezultātā notiek ap 900 ugunsgrēkiem.

Lai izvairītos no nelaimes un varētu droši uzturēt siltumu, kurinot malakas, gāzes vai cita veida apkures ierīces, rezi trijos gados jāapseko dūmvadu, dūmeju un dūmkanālu tehniskais stāvoklis. Sodrēji no dūmeņiem, krāšņu un pavardu dūmkanāliem jāiztīra pirms apkures sezonas sākuma un apkures sezonā ne retāk kā:

- divas reizes apkures sezonā – apkures krāsnīm un virtuves pavardiem;
- rezi mēnesī – ilgdedzes speciālajām krāsnīm.

Bēniņos visiem dūmeņiem un sienām, kurās atrodas dūmkanāli, jābūt nobalsinātām vai nokrāsotām ar gaišu degtnespējīgu krāsu.

Ugunsnelaimi var izraisīt ne tikai degoša malka, bet arī kvēlojošas ogles vai izdedži, tādēļ ēku tuvumā aizliegts izbērt nenodvēstus izdedžus vai ogles. Tie jāizber atbilstoši iekārtotās vietās ne tuvāk par 6m no degtnespējīgām ēku konstrukcijām un būvēm.

Cietā kurināmā krāsns (virtuves pavarda) kurtuves priekšā, degtnespējīga materiāla grīda jāpārklāj ar degtnespējīgu materiāla loksni (skārds u.c.), kuras izmēriem jābūt ne mazākiem par 50cm perpendikulāri kurtuves ailai un 70cm paralēli tai.

Svarīgākais gada aukstajos mēnešos ir ievērot elementāru piesardzību. Vietējo apkures ierīču ekspluatācijas gaitā aizliegts:

- novietot kurināmo un citus degt spējīgus materiālus kurtuves atveres priekšā par 1,2 metriem;
- atstāt bez uzraudzības degošas apkures ierīces, ja to neatļauj tehniskās ekspluatācijas noteikumi;
- novietot uz apkures ierīcēm degt spējīgus priekšmetus un materiālus;
- kurināt krāsnis un plītis ar malku, kuras garums pārsniedz kurtuves izmērus;
- vēdināšanas kanālus izmantot kā apkures krāšņu vai pavardu dūmvadus;
- izmantot bojātas apkures iekārtas un dūmvadus;
- tās pārkurināt.

Policija ziņo

21/07/2012 NMP brigāde uz Gaiļezera slimnīcu nogādājusi personu ar diagnozi: asinsizplūdums galvas smadzenēs, iespējams galvaskausa lūzums, alkohola reibums. Notikuma vieta: Mālpils

31/07/2012 Uz lauka 300 metru attālumā no mājām tika atrasts priekšmets, kas līdzīgs kara laika lādiņam. Paziņots NBS. Notikuma vieta: Sidgunda

16/08/2012 Audi 80, sabojājot degvielas bāku, nolieta dīzeļdegviela. Notikuma vieta: Mālpils, Jaunā iela

16/08/2012 Audi A4, sabojājot degvielas bāku, nolieta degviela. Notikuma vieta: Mālpils, Krasta iela

16/08/2012 Jeep Grand Cherokee, sabojājot degvielas bāku, nolieta dīzeļdegviela. Notikuma vieta: Mālpils, Ķiršu iela

16/08/2012 VW Polo, sabojājot degvielas bāku, nolieta degviela. Notikuma vieta: Mālpils, Ķiršu iela

18/08/2012 No privātmājas teritorijas nozagts velosipēds, 30l eļļas kannā ar motoreļļu, traktora priekšējais ritenis, augstspiediena sūknis. Notikuma vieta: Mālpils novads

20/08/2012 Konstatēta nelegāla alkohola tirdzniecība, izņemts 39,5l ar šķidrumu, kuram ir alkoholam raksturīga smaka un 26258 cigaretes bez LR akcīzes markām. Notikuma vieta: Mālpils novads

13/09/2012 Uzlauztas veikala durvis, sabojāts reklāmas stends. Notikuma vieta: Sidgunda

Biedrības „Notici sev!” biedru sapulce notiks 2012.gada 2.oktobrī, plkst. 13.00, Mālpils novada domes konferenču zālē

Darba kārtība:

- Aktualitātes
- Par biedru naudu maksājumiem
- Par teipošanu
- Par ikgadējo Invalīdu dienas pasākumu

B-bas „Notici sev!” valde

SIA “KVIST” Dānijas kokapstrādes uzņēmums, kas Latvijā veiksmīgi uzsācis savu darbību Mālpils novadā, konkursa kārtībā aicina savai komandai pievienoties **kokapstrādes operatoru** lobskaidas lobīšanas un sagatavošanas iecirknī.

Mēs piedāvājam

- Pastāvīgu darbu stabilā un augošā uzņēmumā;
- Atalgojumu atbilstoši padarītajam darbam;
- Labus darba apstākļus;
- Sociālās garantijas;
- Veselības apdrošināšanu;
- Profesionālās un personiskās izaugsmes iespējas.

Prasības

- Precizitāte un augsta atbildības sajūta par sava darba rezultātu;
- Vēlme strādāt komandā.

Darba vieta: Upmalas, Mālpils novads. **CV lūdzam elektroniskā veidā sūtīt uz e-pastu: kv@kvist.com vai pa pastu uz adresi SIA „KVIST”, Upmalas, Mālpils novads, LV-2152, tālrunis uzziņām: 67925550.** Ja neesam ar Jums sazinājušies līdz 2012.gada 28. oktobrim, konkurss uz izsludināto vakanci nav izturēts.

Cienījamie „Norma K” klienti!

Kā jau solījām, šajā avīzes numurā publicējam to dzīvokļu adreses, kuru komunālo pakalpojumu parāds ir lielāks par 300.00 Ls. Sarakstā nav iekļauti dzīvokļi, kuru īpašnieki ir noslēguši vienošanos par pakāpenisku parāda nomaksu un to pilda.

Lūgums māju vecākajiem, vai mājas pilnvarotai personai atrast laiku un satikties ar SIA „Norma K” vadītāju Voldemāru Cēru personīgi (iepriekš vienojoties pa tālruni 20032965 (Tele2) vai 27728115 (Bite)), lai pārrunātu katras mājas sasāpējušās problēmas, ko nevar atrisināt kopējās māju vecāko sapulcēs.

Ar cieņu, SIA „Norma K” administrācija

Adrese	Parāds 11.09.2012	Adrese	Parāds 11.09.2012	Adrese	Parāds 11.09.2012
Celtnieku 1-2	1875.05	Kastaņu 3-10	465.7	Ķiršu 5-20	1515.18
Celtnieku 1-10	1071.41	Kastaņu 5-17	435.83	Ķiršu 7-1	1771.61
Dārza 2-11	420.12	Kastaņu 7-1	1178	Ķiršu 7-8	1804.25
Dārza 2-13	1741.29	Krasta 3-1	1207.01	Ķiršu 7-11	4203.33
Dārza 2-17	711.9	Krasta 3-2	975.83	Ķiršu 7-30	2660.69
Dārza 4-4	471.58	Krasta 3-5	2336.53	Ķiršu 7-41	1563.68
Dārza 4-5	1033.14	Krasta 4-16	1937.16	Nākotnes 2-2	1137.49
Dārza 4-18	1654.23	Krasta 4-26	909.5	Nākotnes 2-8	317.17
Dārza 4-24	336.93	Krasta 4-41	2212.63	Nākotnes 2-16	455.45
Jaunā 2-1	790.63	Krasta 4-44	1244.6	Nākotnes 2-19	473.68
Jaunā 2-2	1249.52	Krasta 5-5	540	Nākotnes 2-23	1098.41
Jaunā 2-9	2402.11	Krasta 5-9	969.75	Nākotnes 2-24	1053.72
Jaunā 2-12	935	Ķiršu 4-3	711.71	Nākotnes 4-2	2405.55
Jaunā 4-5	314.33	Ķiršu 4-5	2261.97	Nākotnes 4-13	1944.52
Jaunā 4-6	547.15	Ķiršu 4-15	1484.03	Nākotnes 4-26	4260.04
Jaunā 4-12	2280.11	Ķiršu 4-17	3023.59	Nākotnes 6-7	359.25
Jaunā 5-5	1964.37	Ķiršu 4-18	918.87	Nākotnes 10-3	707.65
Jaunā 5a-21	2383.06	Ķiršu 5-13	910.6	Nākotnes 10-8	393.6
Jaunā 6-2	451.48	Ķiršu 5-17	505.84	Nākotnes 10-13	607.02
Jaunā 6-9	351.45	Ķiršu 5-18	446.73	Nākotnes 10-16	976.87

SIA “KVIST” Dānijas kokapstrādes uzņēmums ar lieti līmētu mēbeļu detaļu ražošanas profilu, kas Latvijā veiksmīgi uzsācis savu darbību Mālpils novadā, konkursa kārtībā aicina savai komandai pievienoties:

SAGĀDNIEKU

Prasības

- Vidējā vai vidējā profesionālā izglītība;
- Teicamas latviešu valodas zināšanas (angļu valodas zināšanas tiks uzskatītas par priekšrocību);
- B kategorijas auto vadītāju apliecība, vēlams autoiekrāvēja apliecība;
- Labas datorprasmes;
- Analītiska domāšana, spēja strādāt gan patstāvīgi, gan komandā, prasme organizēt savu darbu;
- Augsta atbildības sajūta, precizitāte;
- Vēlams pieredze līdzīgā amatā.

Mēs piedāvājam

- Labus darba apstākļus;
- Konkurētspējīgu atalgojumu;
- Profesionālās un personiskās izaugsmes iespējas;
- Veselības apdrošināšanu.

Darba vieta: Upmalas, Mālpils novads

Darba laiks: no plkst.8:00 līdz 17:00

CV un motivācijas vēstuli lūdzam elektroniskā veidā sūtīt uz e-pastu: kv@kvist.com, tālrunis uzzinām: 67925550

Ja neesam ar Jums sazinājušies līdz 2012.gada 12.oktobrim, konkurss uz izsludināto vakanci nav izturēts.

Š.g. 16.oktobrī, plkst. 11.00, Mālpils Kultūras centrā Vidzemes reģiona senioru organizāciju aktīva konference

Dienas kārtībā Latvijas Pensionāru federācijas priekšsēdētājas **Ainas Verzes** informācija par aktualitātēm,
senioru diskusija par problēmām

Pirms konferences, no plkst. 10.00 **A/S “Grindeks”** medicīnas preperātu prezentācija un iegādes iespējas

Aicinu Mālpils pensionārus ņemt aktīvu dalību!

Mālpils pensionāru padomes priekšsēdētāja
Edīte Saleniece

No š.g. 2.septembra

**Siguldas katoļu baznīcā
notiek divi dievkalpojumi**

plkst. 9.00 un 12.00

Ja nepieciešams transports,
lūdzam pieteikties pa tālr.
29246616 (Harijs)

**Svecīšu vakars
Mālpils kapos**

**š.g. 28.oktobrī
plkst. 16.00**

Mālpils
Ev.lut. draudze

Sveicam oktobra jubilārus!

Mirdza Birkenfelde 93
Jānis Lazdiņš 90
Vilma Līce 90

Vilis Avens 88
Antoņina Pozņaka 87
Aleksandra Boļšakova 86
Aina Skaidrīte Vāciete 80

Anna Jurisone 75
Helmārs Bergs 75
Lidija Stuce 75

Malvīna Gormaša 70
Teodors Dišereits 70
Nadežda Kantiniece 70
Pēteris Obuhs 70
Tekla Petrovska 70
Aija Mālkalne 70

SLUDINĀJUMI

Meklēju divas smaga slimnieka kopējas. Vēlams dzīvojošas centrā. Samaksa pēc vienošanās. Tālr. 29259787 vai 29123421, Sarma.

Atodu mums pieklīdušu runcīti, īsa spalva – melna ar baltu, aptuveni 2 gadus vecs, potēts pret trakumsērgu, tālr. 26424232

Tiek pārdots zemesgabals Mālpilī. 1 km no Mālpils centra, aiz benzīntanka. Pāris metrus tālāk ir Mergupe. Ir iespēja iegādāties 1 vai 1,3 ha lielu platību. Lai zemesgabalu apskatītu iepriekš, jāsazinās pa tālr. 20277012 vai lielsvagere@inbox.lv. Cena 1 Ls/m², par cenu vēl var vienoties. Gaidīsim interesentus e-pastā, tālruni un ciemos!

Pieņem kulinārijas pasūtījumus (gaļas šķīvji, salāti, zivis u.c.). Interesēties pie Vijas pa tālruni 26149227

LĪDZJŪTĪBAS

Viss pāriet dzīvē.

Viss paliek mūžībā.

(Rainis)

Izsakām līdzjūtību **Georgam Atruškēvičam** un viņa ģimenei brālī mūžībā pavadot.

6 a klases skolēnu kolektīvs,
audzinātāji un vecāki

Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm –

Deg, kamēr nenopūš vējš.

(V. Kokle-Līviņa)

Esam kopā ar **Dāvīda** un **Simonas ģimenēm** no vecmāmiņas atvadoties.

8.b un 9.klases skolēni un audzinātājas

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,

Un siltums, ko izstaro sirds.

Tas nezūd. Tas paliek. Un mirdz.

(V. Egle)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Antoņinai Masilūnei** dēlu mūžībā pavadot.

Vecmāmiņu klubīnš "Rezēdas"

MĀLPILS KULTŪRAS CENTRS

KASES darba laiks:

OTRDIEN **14.00 – 18.00** TREŠDIEN **11.00 – 14.00**
CETURTDIEN **14.00 – 18.00** PIEKTDIEN **11.00 – 14.00**

Kase atvērta 2 stundas pirms pasākuma. Tālrunis izziņām 67925836 vai 29195459

Mālpils kultūras centra pasākumi 2012.gada oktobrī

Līdz 19. oktobrim izstāžu zālē apskatāma **Jāņa Streiča personālizstāde** – pasteļu cikls „**Kur basām kājām**”

07.10. plkst. 17.00 **Grupas „GŪTMANS” KONCERTS**. Biļetes cena 4Ls, koncerta dienā 5Ls

Grupā spēlē četri siguldieši – mūziķi, Zigfrīds Muktupāvels, Gints Sola, Andris Alviķis un Kārlis Alviķis. Klavieres, divas akustiskās ģitāras, kontrabass un balss veido šīs grupas skanējumu un estrādes dziesmas, kas skanēja latviešu valodā 20.gadsimta 50tajos, 60tajos un 70tajos gados – īpašu repertuāru. „GŪTMANS” aicina atcerēties vai no jauna iepazīt dziesmas, kuru autori ir Elga Iģenberga, Jānis Sildegs, Gunārs Freidenfelds, Arvīds Žilinskis, Lolita Vambūte, Alnis Zaķis, Imants Kalniņš, Raimonds Pauls u.c. komponisti. „Ja mums izdosies dot otru dzīvi kaut vienai no mūsu spēlētajām dziesmām, tad mēs būsim gandarīti, ka šis darbs nebūs bijis veltīgs” – tā saka grupas mūziķi.

06.10. plkst. 10.30 TLMS „**URGA**” sanāksšana

10.10. plkst. 16.00 Vecmāmiņu klubīnā „**Rezēdas**” saiets

plkst. 17.00 bibliotēkā **tikšanās ar dramaturģi Leldi Stumbri**

13.10. plkst. 20.00 Hārdroka grupas „**NASTA**” KONCERTS apaļajā zālē. Biļetes cena 2Ls

plkst. 22.00 **BALLE** kopā ar grupu „**LIEPAVOTS**” apaļajā zālē pie apaļajiem galdiem.

Biļetes cena 3Ls. Kopbiļete uz koncertu un balli 4Ls

14.10. plkst. 13.30 Ukrainu **CIRKS SHOW „TRANSFORMERIS”** Biļetes cena 2Ls. (Bērniem līdz 3 gadu vecumam, ejot kopā ar pieaugušo, ieeja bezmaksas)

16.10. Vidzemes novada **pensionāru saiets**

21.10. plkst. 15.00 2012. gada keramikas plenēra darbu

„**ZEMENU LAIKĀ**” izstādes atklāšana

izstāžu zālē

21.10. plkst. 16.00 Deju grupas „**DZIRNAS**” KONCERTS

ar jaunu programmu „O’ FORTUNA”

Agra Daņiļeviča un Markusa Zmolniga horeogrāfija,

Karla Orla mūzika, režisors Uģis Brikmanis,

tēpu māksliniece Evija Dāboliņa.

Biļetes cenas 3Ls, 4Ls un 5Ls

Karla Orfa mūzika ir iekarojusi visu pasauli, neatstājot vienaaldzīgus nedz akadēmiskos klausītājus, nedz Maikla Džeksona fanus. Uzvedums atspoguļo dziļi filozofisku redzējumu.

„Sprāgst ritma kodolbumba – enerģijas megatonnas. Tad

atraisās neticams azarts un asprātība, uzplaukst cilvēcisko prieku dārzs, kurā jaunieši, kaislību

dziļi, meklē un rod savām slēptajām dziņām ekstātisku papildījumu. Dievietes Fortūnas rokās ir cita

dāvana – viņas pielūdzējiem lemts mūžīgs ceļš pēc kārotās laimes, kas zudīs tai mirkli, kad šķitīs

iegūta un paturama uz visiem laikiem,” par uzveduma vēstījumu saka režisors Uģis Brikmanis.

PASĀKUMI NOVEMBRĪ

2. novembrī

plkst. 18.00 Mālpils kultūras centrs atsāk ciklu „Laiks vakara sarunai...”

Šīs sezonas 1. saruna ar tautskolotāju INESI ZIŅĢĪTI

Kopā ar Inesi Ziņģīti ne tikai pārrunāsim visu, kas saistīts ar mūsu veselību, skaistumu un pozitīvu attieksmi it visā, ko darām, bet arī kārtīgi izvingrosimies, apgūstot jaunas zināšanas.

Līdzī jāņem dvielis 120x80, ērts apģērbs, tsās zeķītes! Draudzīgā dalības maksa 2.50Ls

6. novembrī

Mālpils kultūras centrā **DIVAS VALMIERAS TEĀTRA IZRĀDES !!!**

plkst. 12.00 Valmieras teātra izrāde Emīls Kestners „**EMĪLS UN BERLĪNES**

ZĒNI” (Ļoti nopietns kriminālgabals 2 daļās). Biļetes cena 3Ls

plkst. 19.00 Valmieras teātra izrāde Alvis Lapiņš „**ELDORADO**”

(Komiska drāma par jancīgiem latviešiem). Biļetes cenas 4Ls, 5Ls un 6Ls

Mālpils novada domes izdevums “Mālpils Vēstis”

Adrese: Nākotnes iela 1, Mālpils, Mālpils novads, LV-2125

Sabiedrisko attiecību speciāliste: Iveta Krieviņa, tālr. 28679146

e-pasts: iveta@malpils.lv

Informācijas apkopošana: tālr. 67970896, e-pasts: esmeralda.tale@malpils.lv

Par raksta saturu un faktu precizitāti atbild tā autors

Makets sagatavots un iespiests SIA “N.I.M.S.”

Pērnavas iela 47/B, Rīga, LV-1009, tālr. 67311424